

IMPACTE DE LA INDEPENDÈNCIA EN L'EMPRESA LA VISIÓ DE L'ANC

SECTORIAL D'ECONOMIA DE L'ASSEMBLEA NACIONAL CATALANA

Abril de 2015 // Treball coordinat per **David Ros** i **Jaume Terribas**

Versió reduïda. V 1.00.

Podeu trobar actualitzacions al web indicat al final d'aquest document.

Document redactat per **David Ros Serra** a partir de les aportacions dels economistes, empresaris i professionals següents, especialistes en les seves respectives matèries: **Antoni Almirall, Eugènia Bentanachs, Jordi Cases, Xavier Codina, Joan Elias, Roger Fatjó, Jordi Font, Àlex Furest, Xavier Fusté, Josep García, Mario García, Harold Graells, Maarten de Jongh, Oriol Martínez, Joan M. Mateu, Pere Miret, Josep Pedrol, Marcel Padrós, Jaume Pérez, Josep Pérez Franco, David Poudevida, Miquel Puig, Albert Puntí, David Ros, Rafa Rubio, Francesc Sánchez B, Albert Sagués, Jaume Terribas, Jordi Tondo, Josep Mª Vázquez, Lluís Verbon** i altres.

27°09'2015"
on tot comença

assemblea.cat

IMPACTE DE LA INDEPENDÈNCIA EN L'EMPRESA LA VISIÓ DE L'ANC

SECTORIAL D'ECONOMIA DE L'ASSEMBLEA NACIONAL CATALANA

Abril de 2015 // Treball coordinat per **David Ros** i **Jaume Terribas**

ÍNDEX

1. Introducció	5
2. Valors de l'ANC	5
3. Model econòmic català, d'arrels industrials basat en l'esforç, la perseverança i el lideratge	5
4. Els valors en el món de l'empresa van associats al model econòmic català	6
5. Paper de l'empresari. L'empresa catalana ha estat protagonista de la història del nostre país i volem que ho continuï sent	7

PREOCUPACIONS EMPRESARIALS. LA REALITAT ACTUAL. DIFICULTATS PER A LA COMPETITIVITAT I LA VIABILITAT

6. Un estat que no fa costat a Catalunya en no reinvertir els impostos que generem entre tots	7
7. Necessitem inversió en infraestructures i gestió de proximitat	9
8. Catalunya necessita un estat	10

OPORTUNITATS PER A L'EMPRESA BASANT-SE EN UN MODEL EMPRESARIAL CATALÀ

9. Un estat per a afavorir polítiques de competitivitat	11
10. Internacionalització	11
11. Una fiscalitat adaptada al model català	12
12. La duana, d'un servei policial a un servei dinamitzador de l'economia d'un territori	13
13. Una educació que permeti la capacitat i l'ocupació de la població	13
14. La recerca i la innovació i la transferència dels coneixements al món productiu. la marca Catalunya.....	14
15. Nou enfocament del mercat de treball.....	15
16. Finançament de l'empresa i del nou estat	16
17. Un marc regulador pensat per a facilitar l'activitat a les petites i mitjanes empreses. El cost de l'energia ...	19
18. Una Administració pública transparent, eficient i amigable.....	20
19. Un país amb seguretat jurídica	21
20. Potenciar l'economia productiva i de valor afegit	23

DUBTES SOBRE EL FUTUR DE L'ECONOMIA

21. Hi haurà boicot als productes catalans?	24
22. La viabilitat de les finances públiques està garantida en el marc del nou estat	25
23. Serà Catalunya un país massa petit per a competir en una economia internacionalitzada?.....	27
24. Hi haurà barreres aranzelàries?	29
25. Conclusió: la independència és cada vegada més urgent per a l'empresa	31

BIBLIOGRAFIA I REFERÈNCIES	32
---	----

1. INTRODUCCIÓ

L'Assemblea Nacional Catalana (ANC), amb la voluntat de donar resposta a les preocupacions de l'empresari català en el moment en què Catalunya està decidint, de forma democràtica, pacífica i cívica la construcció d'un nou Estat independent dins d'Europa, dóna a conèixer la seva visió de com creu que la independència pot afectar l'empresa catalana.

Aquesta visió és oberta a l'opinió dels empresaris mateixos, ja que la seva veu, sobre temes cabdals que els afecten, és fonamental a l'hora de configurar la proposta del futur nou Estat.

.....

2. VALORS DE L'ANC

Els valors que presideixen el nostre treball són els de la Justícia social, la Democràcia i la Llibertat. Aquests conceptes s'entenen de la manera següent:

1. Justícia social

Concepte basat en l'equitat, la igualtat d'oportunitats i els drets humans. Està orientat a protegir les persones més vulnerables i els sectors socials més desafavorits per a reduir o eliminar els greus problemes que pateixen (explotació, abusos, mancances bàsiques, etc.) generats, fonamentalment, per la desigualtat en el repartiment de la riquesa.

2. Democràcia

Demos (poble), cràcia (força, poder): la titularitat del poder resideix en la totalitat dels membres d'una comunitat. En la pràctica es concreta en un sistema de govern basat en el principi de la participació igualitària de tots els membres de la comunitat en la presa de decisions d'interès col·lectiu.

3. Llibertat

Consisteix a no estar subjecte a un poder estrany, a una autoritat arbitrària, de qui no està constret per una obligació, un deure, una disciplina, una condició onerosa, etc. És a dir, que hom no hagi de fer el que un altre li imposa.

.....

3. MODEL ECONÒMIC CATALÀ, D'ARRELS INDUSTRIALS BASAT EN L'ESFORÇ, LA PERSEVERANÇA I EL LIDERATGE

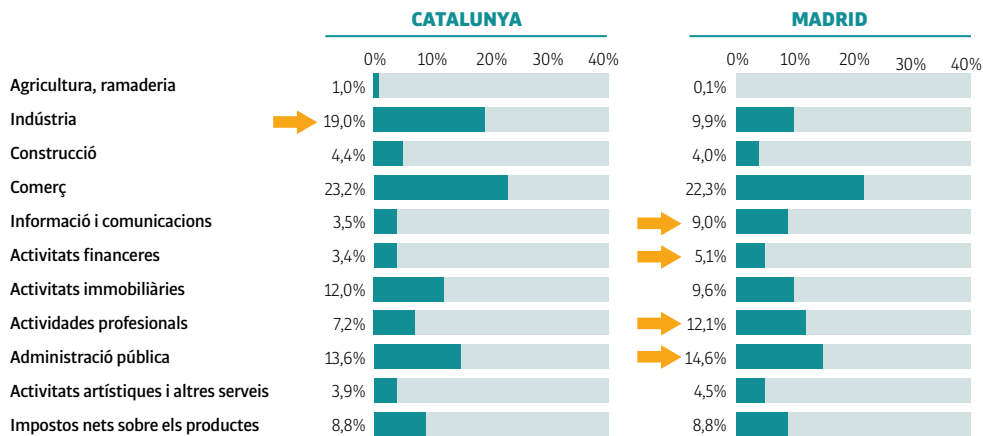
El model econòmic català està lligat a un model productiu basat en determinats valors, competències i recursos de les persones. Està lligat històricament al model industrial que té els valors propis de la cultura de l'esforç. Tal com ens va recordar Josep Guardiola: "Si ens aixequem ben d'hora [...] i ens posem a pensar som un país imparabile; creieu-me que som imparables."

El model econòmic que els governs de l'Estat han imposat com a model espanyol és un model centralitzat, lligat a les empreses estatals privatitzades a partir dels anys 80, a les grans constructors d'infraestructures i al món financer; totes elles amb estretes relacions amb els successius governs espanyols.

L'estructura productiva de Catalunya és molt diferent de la resta de l'Estat. Catalunya no es pot governar amb una política de "talla única", ja que el seu teixit empresarial és diferent.

Gràfic núm. 1: Dos models d'economia diferents: Catalunya i Madrid

Comptabilitat Regional d'Espanya 2014
 Producte interior brut a preus de mercat per activitats
 Estructura percentual

Font: INE

Madrid té menys pes industrial i més pes de serveis. Els dos pols econòmics necessiten polítiques diferents fetes per governs diferents en competència en igualtat de condicions, i no dependència d'un respecte de l'altre per a evitar la imposició de polítiques que perjudiquen una regió en favor d'una altra.

6

El model econòmic català, d'origen industrial, es manté i desenvolupa fonamentalment per la iniciativa de l'empresa catalana; però sovint no és defensat, ni aquí ni a Europa, pel Govern espanyol, que governa i legisla per a un model diferent, lligat a les grans concessions de l'Estat.

El nou Estat català pot oferir un govern adequat a un model econòmic que li permeti competir en un mercat globalitzat.

4. ELS VALORS EN EL MÓN DE L'EMPRESA VAN ASSOCIATS AL MODEL ECONÒMIC CATALÀ

Orientació a resultats, professionalitat, integritat moral, honradesa, lleialtat i el respecte a les persones són valors bàsics del nostre model.

Creiem que cal trobar l'equilibri entre activitat, sostenibilitat i austeritat, on tant les polítiques generals com les estratègies empresarials permetin la sostenibilitat de l'activitat de l'empresa alhora que preservin el medi ambient.

Defensem el compromís decidit amb la seguretat i la salut laboral, promovent a partir de l'escola una cultura preventiva.

En un món globalitzat, on es consumeixen productes fabricats en llocs molt allunyats, els poders públics han de propiciar l'existència de l'ambient econòmic que interessa al món de l'empresa; un ambient que afavoreixi la productivitat i que faciliti que es promoguin millores contínues, lligades a la recerca i a la innovació, que permetin a l'empresa competir i aconseguir qualitat amb criteris de rendibilitat.

5. PAPER DE L'EMPRESARI. L'EMPRESA CATALANA HA ESTAT PROTAGONISTA DE LA HISTÒRIA DEL NOSTRE PAÍS I VOLEM QUE HO CONTINUÏ SENT

Com ha dit l'empresari David Poudevida¹:

"[...] La societat està demanant canvis que fins fa ben poc pensàvem impossibles. Estem vivint moments importants, els moments de la construcció d'un nou Estat. Els empresaris sempre hem estat al costat del país, participant en la seva construcció i representant-lo arreu. En el moment de la construcció del nou Estat ho seguirem fent."

"Els empresaris estem acostumats al canvi, a mantenir-nos alerta, a detectar oportunitats i a seguir-les amb fe i confiança. Històricament ha estat així, però molt especialment en aquests darrers anys de crisi. Ho hem fet i ho seguirem fent sempre. Adaptar-nos als canvis i millorar, forma part de l'ADN de l'empresari. Catalunya, com bona part de la societat europea, té al davant grans reptes. Ara, a diferència de molts altres moments crucials de la nostra història, tenim l'oportunitat de poder decidir col·lectivament i de crear un futur millor. Qualsevol empresari, directiu o emprenedor sap que hi ha una norma indiscutible, **i és que les oportunitats s'han d'aprofitar. I ara, a Catalunya, en tenim una i de molt gran que no podem deixar passar de cap manera.**"

"El sector empresarial ha estat, sens dubte, un motor de desenvolupament social i econòmic al llarg de la història, generador de riquesa i de valors com l'esforç, la perseverança i el lideratge. L'empresa catalana ha estat i seguirà sent un dels referents internacionals del país, el mirall on la societat veu reflectit el seu saber fer. **L'empresa catalana ha estat protagonista de la història del nostre país i volem que ho continuï sent:** els empresaris sempre hem estat al costat del país quan ha estat necessari, donant suport als reptes que la història ens ha anat plantejant [...]"

"El sector empresarial català està cohesionat per sobre de sigles de patronals, cambres i organitzacions sectorials i territorials que el representen. Tots parlem el mateix llenguatge, tenim els mateixos objectius, patim les mateixes circumstàncies i creiem en el mateix; en els nostres projectes i en el nostre país. Tots anem alhora."

7

PREOCUPACIONS EMPRESARIALS. LA REALITAT ACTUAL.

DIFICULTATS PER A LA COMPETITIVITAT I LA VIABILITAT

6. UN ESTAT QUE NO FA COSTAT A CATALUNYA EN NO REINVERTIR ELS IMPOSTOS QUE GENEREM ENTRE TOTS

LES DADES FISCALS ^{II}

El dèficit fiscal de Catalunya en relació amb Espanya es manté des del 1986 en una mitjana del 8 % del PIB català. Del 1986 al 2011 ha estat de 245.000 milions d'euros.

En el període 2006-2011, la mitjana del dèficit fiscal ha estat de 16.000 milions anuals.

Cada català aporta vint vegades a Espanya el que aporta un alemany a Europa.

El que Catalunya aporta a Espanya equival al que li costa el sistema sanitari, el sistema educatiu i el benestar social catalans, tots junts.

Quan el Govern espanyol ha volgut desvirtuar aquestes dades amb les anomenades Cuentas territorializadas (Informe Ángel de la Fuente^{III}) ha donat una xifra de 8.500 milions, xifra que seria suficient perquè la Generalitat tingués superàvit, i en un sol any es podrien revertir les retallades que hi ha hagut en els serveis públics en els darrers quatre anys.

LES DADES EN INVERSIÓ

Catalunya compta amb el 25 % de les exportacions i el 27 % de les importacions del conjunt de l'Estat espanyol, amb el 19 % del PIB i el 16 % de la població, però la inversió pressupostada pel Govern central per a Catalunya sempre ha estat proporcionalment inferior. Aquesta situació encara és més pronunciada en els dos últims anys, ja que ni tan sols es va assolir el 10 % de la inversió total de l'Estat espanyol.

Pes de Catalunya en el conjunt de l'Estat

Comerç	26%
PIB	19%
Població	16%
Inversió rebuda de l'Estat	10%

Font: Idescat, INE, PGE.

Inversió real pressupostada de l'Estat a Catalunya (% del PIB)

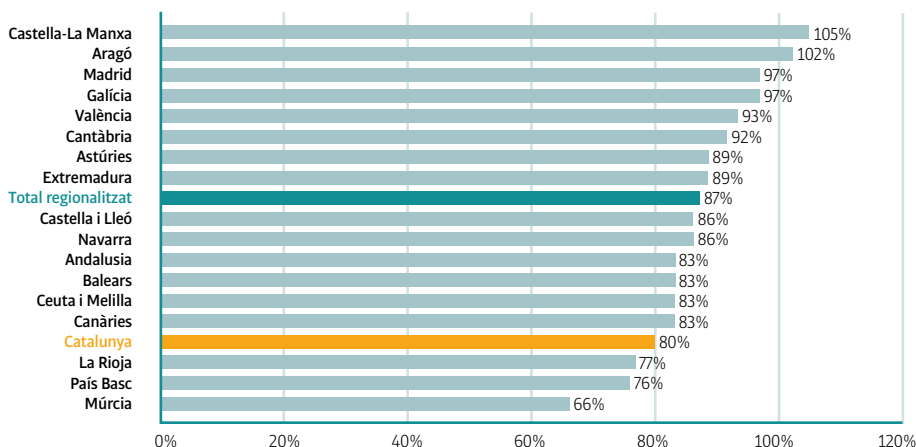
2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
14,6	13,9	15,1	15,2	15,2	15,2	11,1	11,9	9,6	9,5

Font: Pressupostos Generals de l'Estat.

8 L'execució real de les inversions a Catalunya és molt inferior al que pressuposta l'Estat.

El grau d'execució de les inversions reals a Catalunya del grup Foment (Ministeri de Foment) està al voltant del 80 %, amb l'excepció de l'any 2012 en què va superar el 100 %. Precisament, Catalunya és una de les comunitats amb menor grau d'execució.

Grau d'execució (en %) de les inversions liquidades del grup Foment. Mitjana 2001-2012.

Font: Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya.

7. NECESSITEM INVERSIÓ EN INFRAESTRUCTURES I GESTIÓ DE PROXIMITAT

Catalunya necessita focalitzar la inversió pública en infraestructures que reverteixin en millores competitives del sector productiu, sobretot quant a la finalització de les obres aturades; en el transport ferroviari de mercaderies i en els corredors vitals com el del Mediterrani, així com en les rodalies ferroviàries, les telecomunicacions i els accessos als polígons industrials, mentre avancem cap a un model de gestió eficient, competitiva i individualitzada de les infraestructures.

Cal assenyalar que tant o més important que la inversió en infraestructures és **poder disposar d'una gestió de proximitat de les mateixes, poder decidir la seva gestió.**

LES DADES D'INFRAESTRUCTURES

La decisió de les inversions públiques estatals en infraestructures s'ha fet i es fa amb criteris de rendibilitat política en lloc de criteris de rendibilitat econòmica i d'eficiència, entre les quals la construcció de les vies d'alta velocitat que no es justifiquen pel trànsit actual o futur i que no seran mai rendibles. En canvi, a Catalunya, en els darrers anys, les infraestructures han estat sistemàticament infrafinançades pel Govern central.

Mapa de l'AVE

A Catalunya, la davallada de la **inversió estatal en infraestructures** s'ha agreujat per uns nivells d'execució anormalment baixos i que es posen de manifest amb les nombroses obres aturades: l'autovia A-27 a Tarragona i Lleida; la N-II; la connexió entre l'AP-2 i l'A-2, al Baix Llobregat, o el Quart Cinturó al Vallès.

Són injustificables els constants endarreriments i ajornaments en la construcció dels **accessos als ports** i del **corredor Mediterrani**, l'escassa inversió a rodalies i la gestió centralitzada de les grans infraestructures, sense propiciar la competència entre elles.

Així mateix, l'abandó dels polígons industrials catalans, amb infraestructures obsoletes i accessos inadequats, **dificulta la mobilitat de persones i mercaderies a les empreses i en perjudiquen la competitivitat.**

El greuge dels nombrosos **peatges** a Catalunya encareix notablement el preu dels transports per a les empreses catalanes. Segons un recent estudi de l'economista Àlex Furest els costos de les empreses catalanes en transport són molt diferents als de les empreses localitzades a Madrid. Així tres empreses que tinguin respectivament la seu a Girona, Barcelona i Madrid i que facin dos viatges setmanals a Santander, Saragossa i Alacant tenen uns costos de peatges de 70.000,00 €, 90.000,00 € i 0,00 € anuals, respectivament.

El reiterat incompliment de la disposició addicional tercera de l'Estatut, que acumula un dèficit inversor superior als 2.600 milions d'euros^{IV}.

Manca d'inversions en **infraestructures de telecomunicacions d'alta velocitat i costos ajustats**, que puguin facilitar el desenvolupament equilibrat del conjunt del territori català.

Si bé la manca d'inversions és un greu problema per a l'economia catalana, tant o més **greu és la manca de coordinació que hi ha entre els grans gestors d'infraestructures estatals a Catalunya**, que sovint perjudica la circulació de persones i mercaderies en un dels nusos de comunicacions més importants de Catalunya. Així en la zona del Prat i proximitats, en què intervenen a més de la Generalitat de Catalunya i els ajuntaments, entre altres el Port de Barcelona, l'organisme públic Puertos del Estado, AENA, Renfe Viajeros, Renfe Mercancías, Renfe Fabricación y Mantenimiento, Renfe Alquiler de Material Ferroviario, Adif, i diversos organismes que depenen de la Secretaría de Estado de Infraestructuras, Transportes y Vivienda. Cal considerar que la major part d'aquestes infraestructures estan administrades des de Madrid.

L'economia i les persones necessiten les inversions en el transport ferroviari de mercaderies i corredors vitals com el del Mediterrani; el finançament de les obres aturades a Catalunya, així com en les rodalies ferroviàries; les telecomunicacions i els accessos als polígons industrials, i la coordinació i millora de la gestió eficient i competitiva de les infraestructures.

L'Estat no reinverteix els impostos catalans en serveis i infraestructures a Catalunya. Aquest fet afecta transversalment tota la xarxa productiva catalana, obligant-nos a competir en inferioritat de condicions en un món globalitzat i de competència ferotge.

Amb el nou Estat tenim l'oportunitat de disposar d'una gestió de proximitat de les infraestructures, en què participin els empresaris i associacions i col·lectius afectats.

8. CATALUNYA NECESSITA UN ESTAT

Per a garantir una economia dinàmica, que doni resposta als reptes socials (la manca d'ocupació, revertir les retallades en els serveis públics, garantir les pensions, etc.), cal tenir el govern còmplice que ara no tenim. Al contrari, tenim dèficit fiscal, dèficit d'inversió en infraestructures, polítiques fiscal i econòmica i normativa pensades per a les grans empreses privatitzades lligades a concessions estatals...

ES NECESSITA UN ESTAT QUE PENSI EN PETIT I RESOLGUI ELS ASPECTES QUE MÉS PREOCUPEN AVUI L'EMPRESARI:

- Una alta fiscalitat i una administració tributària que persegueix el contribuent regular.
- Uns serveis duaners que dificulten el comerç i la internacionalització.
- Una educació i una política d'ocupació que no tenen en compte els interessos del petit empresari.
- Baix nivell de transferència del coneixement al món productiu.
- Nivell d'atur alt, cotitzacions elevades i desprotecció del petit empresari.

- Alta morositat i dificultats de finançament.
- Cost de l'energia elevat.
- Una administració amb molts nivells, burocratitzada, ineficient i poc amigable amb l'empresa.
- Deficiències en la seguretat jurídica.
- Sobreregulació de l'activitat empresarial.

Ens cal un Estat que defensi els interessos de la regió per a poder competir en una economia globalitzada amb les mateixes eines que la resta d'estats.

Per a garantir una economia dinàmica que doni resposta als reptes socials, per a tenir un govern còmplice que defensi els interessos de la regió, per a administrar racionalment els impostos que generem entre tots, per a competir en una economia globalitzada amb les mateixes eines que la resta d'estats, per a aconseguir la regeneració democràtica que redueixi la corrupció...

OPORTUNITATS PER A L'EMPRESA BASANT-SE EN UN MODEL EMPRESARIAL CATALÀ

9. UN ESTAT PER A AFAVORIR POLÍTIQUES DE COMPETITIVITAT

En el moment en què l'economia s'ha globalitzat, quan els productes es poden produir en un racó del planeta i es poden vendre a l'altra punta, i quan els costos de producció són tan diferents d'un lloc a l'altre, si es vol estar present en el mercat internacional cal ser competitiu. Cal oferir una qualitat que convidi a comprar els productes catalans. I cal que l'Estat remi en la mateixa direcció.

És un fet històric que l'economia catalana s'ha esforçat a ser més competitiva, a buscar i assolir mercats forans, a prosperar malgrat tota mena de dificultats imposades per la política espanyola o la conjuntura del moment. Quan l'Estat i l'economia haurien d'anar de bracet, l'Estat espanyol ha estat més preocupat per a afavorir negocis i oferir quantioses garanties públiques a les grans empreses -per exemple, Sacyr i les obres d'ampliació del canal de Panamà, l'AVE a la Meca, el projecte Castor (aquest últim a costa dels consumidors de gas).

Pel que fa a Catalunya, el fet de ser un estat independent dins d'Europa facilitaria l'aplicació de polítiques de competitivitat per tal que el seu teixit productiu millorés la seva capacitat per a competir amb les empreses occidentals i permetria estar present amb èxit en els mercats internacionals amb innovació i qualitat.

La Catalunya independent, sense les mans lligades, podrà desenvolupar polítiques econòmiques a mida de les necessitats del teixit productiu català i amb una clara vocació innovadora i internacionalitzadora.

10. INTERNACIONALITZACIÓ

El nou Estat podrà adequar els serveis duaners a les necessitats d'una economia internacionalitzada. Les duanes no han d'interferir innecessàriament ni han de pressuposar, com ara, que cada ciutadà és un delinqüent. (Sobre la duana vegeu l'apartat 12.)

També haurà de millorar la gestió dels visats dels estrangers que han de viatjar a Catalunya per motius de negocis, per a potenciar les oportunitats d'exportació de les nostres empreses.

Haurà de millorar la xarxa de suport a l'empresa a l'exterior, a la qual fins ara els governs espanyols han posat tot tipus de dificultats. Es podrà així fer costat a les PIME en el seu procés d'implantació de delegacions comercials a l'exterior, i dedicar especial atenció al seu personal en matèria d'expatriació.

Podrem millorar la xarxa de suport a l'empresa a l'exterior. Es podrà així fer costat a les PIME en el seu procés d'implantació de delegacions comercials a l'exterior, especialment donant suport al seu personal.

Per a la internacionalització és bàsic posar l'Administració al servei de les empreses.

11. UNA FISCALITAT ADAPTADA AL MODEL CATALÀ

FISCALITAT PENSADA PER A LES GRANS EMPRESES

El model actual està pensat per a les grans empreses. Coincidim amb PIMEC (associació patronal que representa les micro, petites i mitjanes empreses i autònoms de Catalunya) que la fiscalitat està pensada per a les grans empreses^V. La conseqüència d'aquest model fiscal és un perjudici a la competitivitat de les petites empreses i dels autònoms.

EXCESSIVA PRESSIÓ FISCAL SOBRE LES PIME I ELS AUTÒNOMS

Les grans empreses tenen la possibilitat d'aplicar-se deduccions que no són accessibles a les PIME. Les grans empreses tenen també la possibilitat de consolidar les seves comptabilitats, buscant la fiscalitat més favorable. Les PIME, en canvi, normalment no disposen ni de grups d'empreses ni de mitjans amb què resoldre la complexitat d'aquesta problemàtica. Finalment, la quota que realment paguen les PIME és escandalosament més elevada.

EL MODEL DE L'AEAT CONSIDERA AL CONTRIBUENT COM A SÚBDIT

Les obligacions formals i administratives que recauen sobre les PIME per a pagar i gestionar els seus tributs, així com les inspeccions i les comprovacions tributàries, generen molts costos i perjudicis per a la petita empresa.

12

Les dificultats per a obtenir fraccionaments i ajornaments; l'aplicació automàtica d'embargaments, recàrrecs i sancions compliquen seriosament la liquiditat.

Aquestes pràctiques contrasten amb la manca d'una lluita decidida i efectiva contra el frau fiscal i la corrupció quan són les grans empreses i les grans fortunes les que mitjançant entramats i grups d'empreses aconseguixen eludir els impostos domiciliant les seves societats a paradisos fiscals .

IMPLICACIONS DE LA FISCALITAT EN LA TRESORERIA

Les retencions i ingressos a compte no tenen present la capacitat econòmica d'empreses i autònoms; suposen un avançament innecessari d'impostos i provoquen tensions de tresoreria a les PIME que, quan els correspon, no tenen cap certesa ni data concreta de la devolució, alhora que reben fortes sancions i recàrrecs, si no paguen a temps els seus impostos.

PODEM TENIR UN NOU MODEL D'HISENDA DIFERENT, UN MODEL A LA CATALANA.

PODEM PASSAR DE "TRIBUTAR" A "CONTRIBUIR"

Joan Iglesias Capellas, director del Programa per a la definició d'un nou model d'Administració tributària de Catalunya en el seu llibre *Una Hisenda a la catalana. Preguntes i respostes sobre la Hisenda pròpia*^{VI} proposa un sistema fiscal que podríem resumir així: passar de "tributar", entès com a preu de la derrota militar o de submissió al poder establert, a "contribuir", model en què els ciutadans perceben que amb el pagament d'impostos "contribueixen al benestar col·lectiu".

UNA FISCALITAT QUE PENSI EN FUTUR

La fiscalitat que coneixem està pensada quasi exclusivament per a aconseguir l'equilibri pressupostari de les administracions. Cal anar més enllà i pensar en futur. Es necessita una fiscalitat que tingui en compte que les empreses han de poder competir en un món amb una economia globalitzada; una fiscalitat que estimuli l'aprenentatge, la formació i especialment la innovació serà una fiscalitat que ajudarà a la competitivitat futura de l'empresa i la seva continuïtat.

PAGAREM MENYS IMPOSTOS

Aquestes respostes estaran, igual com ara, en mans del poder legislatiu. Tanmateix, qui ens governi en el futur podrà adequar els impostos a la nova realitat, en què Catalunya tindrà més recursos en no dependre del sistema de finançament actual, i podrà administrar adequadament els seus impostos. Quan es controli més el frau fiscal de les grans empreses i fortunes es recaptarà més, amb la qual cosa s'aconseguirà que els que paguen habitualment, paguin menys.

Amb un Estat independent tindrem l'oportunitat d'aprofitar els coneixements tècnics i operatius assolits per a posar-los al servei de la societat, amb l'establiment d'una relació de confiança i de col·laboració entre l'Administració tributària i l'administrat que permeti millorar la recaptació efectiva sense convertir la gestió tributària en un conflicte permanent.

Recuperant el dèficit fiscal amb Espanya, les necessitats pressupostàries del nou Estat estaran més cobertes, serà més solvent, tindrà més finançament, desapareixeran les necessitats de crear nous impostos i taxes i, per tant, Catalunya estarà en una posició que permetrà modular i abaixar la pressió fiscal.

12. LA DUANA, D'UN SERVEI POLICIAL A UN SERVEI DINAMITZADOR DE L'ECONOMIA D'UN TERRITORI

Tradicionalment la duana és un servei de caràcter policial que enfoca la seva activitat en la lluita contra el contraban, el blanqueig de capitals i el frau fiscal. Actualment, depèn orgànicament del Departamento de Aduanas e Impuestos Especiales de la Agencia Estatal de Administración Tributaria (AEAT).

En la pràctica, el funcionament actual de la duana consisteix en el pagament de l'aranzel de la Unió Europea, el de l'IVA (quan correspon), despatx i inspecció de les mercaderies, etc. Aquestes actuacions poden ser més o menys costoses, però un dels elements que perjudiquen més el comerç és el factor temps que alenteix i perjudica el trànsit de les mercaderies, quan no el seu deteriorament i pèrdua de valor (cas de les mercaderies fresques).

En l'informe "l'Administració Tributària de Catalunya", el Consell Assessor per a la Transició Nacional^{VII} fa una proposta del que podria ser el servei de duanes en el nou Estat. Ho explica així:

"Disposar d'una duana eficient i ben organitzada constitueix un factor de dinamització de l'economia d'un territori^{VIII}. Caldria trobar l'equilibri entre la intensitat del control i la celeritat en la gestió dels procediments duaners, no fos cas que un excés de supervisió demorés indègudament l'entrada o la sortida de mercaderies amb els costos consegüents per a les empreses importadores o exportadores de Catalunya. Els dos factors indispensables per organitzar la gestió duanera són, d'una banda, els empleats públics responsables de tramitar les declaracions d'importació i d'exportació i, d'una altra, el sistema informàtic que reculli les dades del tràfic internacional de mercaderies."

Tindrem la possibilitat que el servei de duanes sigui un servei enfocat a la dinamització de l'economia.

13. UNA EDUCACIÓ QUE PERMETI LA CAPACITACIÓ I L'OCUPACIÓ DE LA POBLACIÓ

El món del treball necessita aconseguir que les reformes permetin uns plans que s'adeqüin a les necessitats i siguin duradores en el temps; que s'afronti la formació professional de manera que se satisfacin les necessitats formatives de la població i que els estudiants puguin viure de més a prop el projecte laboral fent-ho compatible amb la resposta a les necessitats presents i futures de les empreses i del mercat de treball. Fer possible la formació al centre docent alhora que es comença a treballar en una empresa, en una ocupació relacionada amb la titulació que s'està cursant.

Tot plegat lligat a un finançament que permeti la formació contínua en el si de l'empresa, i es reconegui el seu paper formatiu.

SERVEIS OCUPACIONALS

Les polítiques ocupacionals requereixen tenir en compte el mercat de treball de la petita i mitjana empresa en el qual s'hauran d'inserir les persones i, per tant, promoure perfils professionals que hi puguin trobar encaix.

És bàsic que els serveis ocupacionals estacionals tinguin recursos econòmics i humans per a atendre adequadament les necessitats de les persones treballadores, tant les ocupades com les que es troben en situació de desocupació, per a millorar l'estructura de qualificació de la població activa, molt feble en alguns nivells, fet que dificulta tant la inserció professional com l'avenç cap a models productius més competitius i de més valor afegit.

Aquestes polítiques professionals han d'anar acompanyades d'estratègies de desenvolupament que responguin a les oportunitats i necessitats dels diferents territoris.

La República catalana es trobarà en millor situació per a impulsar la formació, la creativitat i el talent de la seva gent, des de l'escola a la universitat, des de l'emprenedoria a l'empresa, amb programes específics de formació, qualificació i ocupació a partir de les necessitats presents i futures de les empreses i dels territoris, tenint en compte les necessitats de les petites i mitjanes empreses.

La col·laboració entre centres docents i empreses ajudarà a la incorporació al món del treball de molts joves.

Tenim l'oportunitat de fer plans d'ensenyament i serveis ocupacionals estables, consensuats i de qualitat, i que l'empresa tingui reconegut el seu paper formatiu.

14. LA RECERCA I LA INNOVACIÓ I LA TRANSFERÈNCIA DELS CONEIXEMENTS AL MÓN PRODUCTIU. LA MARCA CATALUNYA

ECONOMIA DEL TALENT

La nova Catalunya tindrà el talent com un dels pilars que sustentin l'èxit econòmic. No aspirem a una Catalunya independent que competeixi amb els costos laborals més baixos d'Europa, sinó a basar l'eficiència i l'eficàcia de les nostres empreses en el talent de les seves persones i, per tant, en el seu valor afegit.

Amb el nou Estat podrem trobar-nos en millor situació per a impulsar la formació, la creativitat i el talent amb programes específics de foment o captació de talent. La societat catalana vetllarà perquè sigui el mèrit personal (la meritocràcia) el mitjà de prosperitat individual i col·lectiu.

Sent com ja som, un país de talent, cal que es desenvolupin al màxim les seves possibilitats, de manera que en el futur, els nostres serveis i productes siguin reconeguts pel valor afegit que incorporen, per l'excel·lència i la creativitat.

Res ens serà regalat. Els poders polítics, el sistema educatiu i les empreses hauran de prendre's molt seriosament la necessitat de millorar el nivell de coneixement de l'idioma anglès dels catalans, així com d'altres llengües estrangeres, tal com correspon a una economia que conviu en els mercats internacionals.

Es podrà promoure una política de beques que faciliti l'accés als estudis, que vagi lligada a un compromís de resultats, amb facilitats ampliades o prioritat per als estudiants amb més mèrits.

RECERCA I TRANSFERÈNCIA TECNOLÒGICA. LA MARCA CATALUNYA

Lluny del tòpic "Que inventen ellos" de Miguel de Unamuno, Catalunya té un bon posicionament en recerca, com demostren molts indicadors a nivell internacional.

Junt amb el talent cal potenciar la innovació empresarial lligada a la recerca científica i tècnica i, sobretot, que aquesta arribi al teixit empresarial en forma d'innovacions que es puguin comercialitzar.

Si bé Catalunya ja ha assolit quotes elevades de producció científica, la Catalunya independent estarà en condicions de millorar el seu grau d'excel·lència en la producció científica i també en la seva capacitat de convertir la ciència en valor afegit a les empreses.

La producció científica de Catalunya és l'1 % de la producció científica mundial, el que representa deu vegades més del que li correspon per nombre d'habitants, i constitueix la quarta part de la producció total de l'actual Estat espanyol. Com a exemple de la recerca feta al nostre país, Catalunya obté un nombre d'ajuts del Consell Europeu de Recerca que és set vegades superior al que obté Espanya sense Catalunya^{IV}.

Malgrat aquest nivell d'excel·lència, Catalunya no té llibertat plena per a prendre decisions importants en política científica. Cal tenir en compte que el percentatge del PIB dedicat a recerca de l'Estat espanyol és sensiblement inferior al de la mitjana de la Unió Europea, els Estats Units o el Japó. ^{Vegeu nota X}

Per a tancar el cicle i fer arribar a les empreses el coneixement, caldrà millorar els programes científics públics, la col·laboració públicoprivada, els programes i incentius de transferència tecnològica i la capacitat d'innovar, entenent per "innovar" aquella millora que arriba a l'empresa i al mercat. ^{Vegeu nota X}

Tenim l'oportunitat d'associar la qualitat del producte i la innovació a la marca Catalunya, la qual ens oferirà la possibilitat de competir globalment amb èxit.

La independència de Catalunya ens ofereix una oportunitat única per a disposar d'un estat que centri esforços a potenciar la nostra capacitat productiva, el nostre talent acadèmic, la cultura de l'esforç i la internacionalització de la marca Catalunya com a signe de qualitat, condicions imprescindibles per a competir globalment amb possibilitats d'èxit.

15. NOU ENFOCAMENT DEL MERCAT DE TREBALL

15

L'ATUR ÉS MOLT ELEVAT

En els darrers trenta-sis anys, en dos de cada tres, l'atur a l'Estat espanyol s'ha situat per sobre del 15 %; en un de cada tres per sobre del 20 % i al final del 2014 aquesta xifra estava per sobre del 23 %.

A Catalunya aquest percentatge també és molt elevat, encara que inferior. Al final del 2014 la taxa d'atur a Catalunya era del 19'9 %.

No hi ha cap país europeu que presenti xifres, ni de lluny, comparables a aquestes. L'atur és un drama, tant per als que no aconsegueixen accedir al mercat de treball com per a aquells que perden la feina, ja que per a moltes persones és molt difícil tornar-ne a trobar.

LES COTITZACIONS SOCIALS SÓN ELEVADES I ES MANTÉ LA DESPROTECCIÓ DEL PETIT EMPRESARI

L'elevat import de les quotes a la Seguretat Social augmenta els costos de l'empresa, dificulta la seva competitivitat i desincentiva la contractació.

Així mateix, es manté la desprotecció dels treballadors autònoms i petits empresaris, els quals, a diferència dels treballadors del règim general, no reben cap prestació en cas de malaltia o accident.

UNA FISCALITAT IMPLACABLE AMB ELS TREBALLADORS I ELS EMPRESARIS QUE ESTAN DINS DEL SISTEMA

El sistema fiscal és tolerant amb els defraudadors; en canvi, és implacable amb els assalariats i els empresaris, als quals aplica una pressió alta per a compensar el que altres no paguen.

Els tipus i topalls de l'IRPF, homogenis a tot l'Estat espanyol, són injustos amb els treballadors i els empresaris de Catalunya, on els preus de l'habitatge, dels serveis i de molts productes són superiors a la mitjana estatal.

LA NORMATIVA LABORAL NO AJUDA. COMPLEXITAT DELS TRÀMITS ADMINISTRATIUS

Les constants reformes en la normativa laboral i de la Seguretat Social han fet que aquesta sigui confusa, generi inseguretat jurídica i s'hagi creat molta complexitat en els tràmits administratius laborals.

LA NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA S'HA PENSAT PER A GRANS EMPRESES

Molts convenis que s'apliquen aquí són d'àmbit estatal. Sovint estan pensats per a grans empreses, i deixen al marge molt sovint les preocupacions de treballadors i empresaris, així com les peculiaritats del mercat català i de les seves empreses.

DISTORSIONS DEL MERCAT QUE PERJUDIQUEN L'EMPRESA I EL CONSUMIDOR

Les grans empreses estatals privatitzades (la majoria pertanyen a sectors regulats) gaudeixen en molts casos de proteccions a les quals no tenen accés la petita i la mitjana empresa. Distorsionen el mercat laboral amb els sous molt elevats d'alguns dirigents, que paguen els ciutadans (consumidors i usuaris) amb tarifes i preus regulats o mancats de competència.

Necessitem un estat que afronti un nou marc de relacions en el mercat de treball; que quan legisli ajudi a generar activitat econòmica que permeti competir en una economia globalitzada, ja que quan les empreses poden competir, generen activitat i es crea ocupació; que desenvolupi una legislació laboral i social que “pensi en petit”; que legisli tenint en compte la realitat de les PIME i els autònoms, de forma clara, estable i fàcil d'aplicar.

No serà fàcil, però tindrem la possibilitat que la nova Seguretat Social catalana abordi un nou sistema de finançament que garanteixi la viabilitat de les pensions alhora que una reducció de les quotes, que permeti aprofitar al màxim la capacitat de contractació de les PIME i els autònoms.

16. FINANÇAMENT DE L'EMPRESA I DEL NOU ESTAT

ALGUNES DE LES GRANS COMPANYIES ESPANYOLES ES FINANCEN AVUI A CÀRREC DELS SEUS PROPIS PROVEÏDORS, NORMALMENT PIME

La petita i mitjana empresa pateix serioses dificultats de finançament que han posat en crisi la viabilitat de moltes d'elles^x. Segons la Plataforma Multisectorial contra la Morositat (PMCM) la morositat ha causat, des de l'inici de la crisi a l'Estat espanyol, el tancament d'unes 400.000 empreses, principalment PIME.

El retard reiterat en el pagament a proveïdors per part de les administracions, grans empreses i corporacions és molt important. Segons PIMEC el retard que protagonitzen les empreses cotitzades de l'IBEX^{xi} és de 169 dies. La morositat d'aquestes empreses va superar els 47.000 milions d'euros el 2014.

El president de PIMEC, Sr. Josep González, ha assenyalat que “aquesta situació evidencia que algunes de les grans companyies del país es financen a costa dels seus propis proveïdors, normalment PIME”.^{xii}

Aquest fet perjudica greument la competitivitat de l'empresa catalana, ja que durant els moments més durs de la crisi la mitjana de pagament a les empreses era aquí superior als 160 dies quan, per exemple, a França era de 40 dies. Segons el president de la plataforma contra la morositat, Sr. Antoni Cañete, això ha fet que les empreses catalanes siguin poc competitives malgrat la seva bona gestió.

FINANÇAMENT BANCARI.

QUAN HI HA CRÈDIT NORMALMENT ÉS A UN PREU MÉS ALT I AMB MÉS EXIGÈNCIA DE GARANTIES

La petita empresa i la microempresa són les que tenen més dificultats per a accedir al crèdit.

El sistema bancari ha destinat els recursos públics rebuts a resoldre els seus propis problemes abans d'exercir la seva funció de canalitzar l'estalvi cap a l'economia productiva. Mentre el Banc Central Europeu ha cedit a la banca espanyola grans sumes de diners a un tipus d'interès molt baix, les petites i mitjanes empreses han vist com els tipus d'interès que els aplicaven augmentaven, alhora que havien d'aportar més garanties d'una forma desproporcionada, tant per part dels empresaris com dels seus familiars. En aquest sentit, des de CECOT s'ha expressat que “la cultura financera de crèdit de la banca espanyola està molt basada en la garantia, i molt poc en el projecte i l'equip promotor”, amb la qual cosa “probablement operacions viables no s'estan fent perquè ningú gosa avalar-les”.^{xiii}

SITUACIÓ DE CONCENTRACIÓ DEL SECTOR BANCARI EN MANS DE MOLT POQUES ENTITATS

Tal com recorda l'economista Joan Elias^{XIV} "...fins fa poc a Catalunya existia el sector de les caixes d'estalvis, que aglutinava la quota majoritària de l'estalvi i del crèdit del país. El seu origen estava en els ideals de la banca social, si bé és cert que ja feia anys que havien perdut la seva natura social i benèfica. En qualsevol cas, les caixes d'estalvis han estat escombrades del sistema creditici per la violenta crisi financera dels darrers anys i les solucions adoptades per fer-li front. I el fet és que la conseqüència clara i incontestable de la desaparició de les caixes d'estalvis és la concentració del sector en mans de molt poques entitats."

"L'abast i conseqüències de la crisi ha fet aflorar sovint un sentiment d'insatisfacció i desconfiança cap a una banca que es percep com a deshumanitzada, opaca i abusiva. Cada cop és més clara, en tots els àmbits..."

Lligat a les dificultats que tenen moltes empreses per a trobar finançament, ha aparegut un tracte percebut com a deshumanitzat. El sistema financer es troba en un atzucac. Per a garantir l'activitat de les empreses i un creixement més sòlid manca una banca que atengui millor les necessitats comercials de les empreses i també els aspectes socials, laborals i mediambientals.

No és motiu d'aquest dossier aprofundir en aquests temes, però és important considerar que des de diferents sectors de la societat es planteja tant la necessitat de disposar d'una **banca comercial convencional**, com de comptar amb una **banca social** alternativa rellevant, que se sumi a l'anterior, com també de disposar d'una **banca pública**.

És evident que dins del marc regulador espanyol serà molt difícil canviar el sistema bancari dominat pels tres o quatre grans bancs.

Necessitem la independència per a poder disposar d'un marc regulador propi, amb el qual es pugui aconseguir un sistema financer:

Més adequat a les necessitats de la petita i mitjana empresa i dels autònoms, així com de les necessitats de les famílies.

Que permeti finançar el dia a dia de les empreses, orientar les inversions cap un desenvolupament equilibrat, que tinguin en compte els interessos locals, que pensi en petit, amb una banca de proximitat que ofereixi alternatives eficients i competitives.

Que tinguin una orientació especial a sectors socials: joves, emprenedors, immigrants, pagesos, comerciants...

Que obtingui una rendibilitat adequada alhora que permeti una distribució social de l'excedent.

L'AUTORITAT CATALANA D'INVERSIONS I MERCATS

El nou Estat català necessitaria una entitat pròpia encarregada de la regulació i la supervisió de les inversions financeres i del mercat de valors, tant per la importància de preservar la seguretat reguladora en aquest àmbit com perquè així ho estableix la Directiva 2010/78 de la CE. Els objectius d'aquesta entitat haurien de ser vetllar per la transparència dels mercats i la correcta formació de preus en aquests, així com la protecció dels inversors (vegeu informes CATN).

EL BANC DE CATALUNYA

Un banc central propi és necessari, sigui quin sigui l'escenari; un nou banc central, un Banc de Catalunya (BdC), amb les capacitats i competències comunes als bancs centrals. Això oferiria també una gran oportunitat per a fer millor aquestes tasques del que ha demostrat en el passat el Banc d'Espanya (BdE). La posada en marxa dels mecanismes europeus de supervisió única pot facilitar en part aquesta funció (vegeu informes CATN).

LES EMPRESSES TINDRAN MÉS CRÈDIT. EL CRÈDIT SERÀ MÉS BARAT

Segons l'estudi que comentem a continuació, amb la independència Catalunya tindria una millora de la qualificació creditícia de la Generalitat; això significaria que els comptes del sector públic català assolirien un superàvit i que, per tant, presentaria unes finances més sanejades que les que actualment té l'Estat espanyol. Aquest factor tindria dos efectes molt importants per al finançament empresarial:

1) Hi haurà més crèdit, ja que s'alliberarien recursos financers que podrien anar cap a les empreses. La raó és que en aquests anys de crisi, els diners que el Banc Central Europeu ha donat als bancs de l'Estat espanyol han servit exclusivament perquè aquests bancs compressin deute públic, principalment espanyol. Un sector públic català més sanejat tindria unes menors necessitats i, per tant, una major part de l'estalvi es podria canalitzar cap el teixit econòmic.

2) El crèdit serà més barat. La qualificació creditícia d'un país determina el tipus d'interès que paga el deute públic que aquest emeti, i al mateix temps, condiciona indirectament el tipus d'interès que paguen els grans emissors del país (bancs, grans empreses). Per tant, si la qualificació creditícia de la Catalunya independent és més alta que la d'Espanya, els tipus d'interès seran més baixos, i això s'estendrà per tota l'economia.

Els economistes Joan Maria Mateu i Joan Elias, en el marc de la Comissió d'Economia Catalana del Col·legi d'Economistes de Catalunya, han fet un estudi anomenat "Aproximació al risc sobirà d'un estat català"^{xv} en el qual, aplicant les metodologies d'anàlisi de les empreses de qualificació arriben a la conclusió que en el cas que Catalunya fos un estat independent dins d'Europa, la qualificació de la seva solvència financera estaria dos nivells per sobre de Navarra i el País Basc, quatre per sobre d'Espanya, i set nivells per sobre de la Catalunya actual.

Arriben a aquesta conclusió després d'estudiar múltiples variables (estructures d'estat, el PIB per capita, el creixement econòmic, la diversitat i volatilitat de l'economia, el sector exterior, les finances públiques, la política monetària, la moneda nacional en les transaccions internacionals, la liquiditat i l'endeutament exterior, la flexibilitat fiscal, la càrrega del deute...). Ho resumim en el quadre següent:

18

QUALIFICACIÓ CREDITÍCIA	
AAA	Alemanya, Canadà, Dinamarca, Suècia
AA+	Àustria, Finlàndia
AA	Emirats Àrabs Units, Bèlgica
AA-	Bermudes, Xina, Xile
A+	Catalunya Independent , Israel, Corea del Sud
A	Irlanda, Oman, Eslovàquia
A-	País Basc , Navarra, Polònia, Eslovènia
BBB+	Tailàndia, Mèxic
BBB	Estat Espanyol , Panamà, Filipines
BBB-	Romania, Brasil
BB+	Bulgària, Barbados, Croàcia
BB	Catalunya Actual , Costa Rica, Hongria
...	...

Font: Joan Maria Mateu i Joan Elias.
Comissió Economia Catalana.
CEC. 2015.

Amb aquesta qualificació, la de Catalunya seria la mateixa d'Israel i Corea del Sud i estaria per sobre d'Eslovàquia, Irlanda, Letònia, Lituània, Malàisia, Polònia i Eslovènia, entre molts altres.

Necessitem la independència per a poder disposar d'un marc regulador propi, amb el qual es pugui aconseguir un sistema financer més adequat a les necessitats de la petita i mitjana empresa i dels autònoms, i per a atendre les necessitats de les famílies.

L'empresa catalana necessita l'Estat sobirà per a aplicar efectivament, amb totes les conseqüències, el règim que preveu la directiva europea sobre la morositat, que estableix en 60 dies el termini màxim de pagament a proveïdors, l'incompliment de la qual consent actualment el Govern espanyol a les grans empreses de l'IBEX, en perjudici de la petita i mitjana empresa.

Necessitem un Estat que garanteixi que el crèdit flueixi amb normalitat per a finançar els projectes empresarials viables, amb interessos anivellats amb els de les empreses de la resta d'Europa, en què les garanties s'adeqüin a la realitat de les empreses i se suprimeixin les garanties familiars; en què es faciliti de forma efectiva l'arribada dels recursos del BCE i de les administracions públiques als petits i mitjans empresaris, per a millorar la seva liquiditat i evitar el gran nombre de fallides i tancaments.

Amb un Estat independent la solvència financera de Catalunya, en l'escala de les agències de qualificació, superaria en dos nivells els del País Basc i Navarra, en quatre el d'Espanya i en set nivells el de la Catalunya actual.

Gràcies a la qualificació que tindrà el deute sobirà les empreses tindran més crèdit i serà més barat.

17. UN MARC REGULADOR PENSAT PER A FACILITAR L'ACTIVITAT A LES PETITES I MITJANES EMPRESES. EL COST DE L'ENERGIA

Els processos de privatització de les empreses estatals en el sector de l'energia que es van produir a partir dels anys vuitanta han fet que l'interès públic hagi perdut molt pes en aquests sectors. La privatització ha mantingut l'existència de problemes importants per al funcionament correcte d'aquests sectors en perjudici de les empreses i els consumidors. És evident que a Espanya els agents del sector de l'energia tenen un poder excessiu que dificulta la competència i imposa preus alts i condicions feixugues en les relacions dels usuaris amb les empreses subministradores.

L'existència de situacions estructurals de monopoli en el sector energètic, fa que hi hagin escasses possibilitats de competència. El fet s'agreuja per la connivència entre el sector energètic i els partits polítics -les anomenades "portes giratòries"- que fa que es posin els interessos d'uns pocs pel davant de l'interès general.

La principal conseqüència és que tenim uns preus elèctrics que es troben entre els més alts d'Europa; preus que afecten especialment les PIME i els autònoms perquè no tenen cap capacitat de negociació.

Les freqüents i contradictòries reformes del sistema elèctric han afectat negativament les inversions que alguns empresaris han fet en el sector de l'energia (cas de les fotovoltaiques). Aquesta manera de fer mostra la mala qualitat de la democràcia espanyola, on les lleis no són garantia de seguretat jurídica en aplicar incongruents modificacions legislatives (algunes, inclús, de forma retroactiva) i penalitzen l'autoconsum energètic (amb un peatge de caràcter dissuasiu clarament contrari a les orientacions energètiques formulades per la Unió Europea)...

Entenem que cal canviar la consideració de l'empresa i el consumidor com a simples clients d'una empresa subministradora per a avançar cap a la consideració de l'empresa i la persona com a titulars del dret als subministraments a un preu raonable.

També tenim l'oportunitat de millorar la relació entre les empreses proveïdores i els consumidors fent que lliurin informació completa, precisa, acurada i entenedora sobre els serveis que presten, les seves condicions i el seu preu; que informin de les tecnologies i pràctiques que poden permetre reduir la factura energètica; que es faciliti al consumidor el canvi d'empresa comercialitzadora; que es garanteixi l'atenció de proximitat a l'usuari; que s'eradiquin les pràctiques comercials agressives i que l'usuari pugui disposar en tot moment de les seves dades, com a via per a poder planificar de forma adequada el consum.

S'haurà de fer realitat la finestreta única comuna per a les empreses de subministrament per a informar, assessorar i tramitar les contractacions així com per a rebre i vehicular de forma àgil les queixes i reclamacions en matèria de subministraments.

Per a conèixer les propostes que es fan en matèria d'organismes reguladors ens remetem a la lectura de l'informe *Autoritats reguladores i de la competència i estructures administratives exigides per la Unió Europea*, del CATN (vegeu nota XVIII).

En el marc d'un nou Estat català tenim l'oportunitat de regular el sector de manera que es millori la competitivitat de les nostres PIME i autònoms respecte a la resta d'empreses europees, que s'alleugereixi el preu, que es fomenti l'estalvi i l'eficiència energètics, on no tingui peatge l'autoconsum i s'orienti a la reducció de l'elevada dependència dels combustibles fòssils, a més de garantir la seguretat del subministrament. Tenim l'oportunitat de buscar formes de generació eficient de l'electricitat per mitjà de fonts renovables que permetin l'assoliment dels objectius de reducció de les emissions de CO².

18. UNA ADMINISTRACIÓ PÚBLICA TRANSPARENT, EFICIENT I AMIGABLE

REGENERACIÓ DEMOCRÀTICA.

ACABAR AMB LA CORRUPCIÓ POLÍTICA, LA PREVARICACIÓ I LA MALVERSACIÓ DE CABALS PÚBLICS

Hi ha moltes persones decebudes amb els polítics i amb la política. Hi ha qui ha deixat de creure en la democràcia i no troba cap motiu per a votar.

Tanmateix, la col·lectivitat necessita gent que es dediqui a la cosa comuna, a la política, perquè és necessari que es prenguin decisions que facin que la societat i l'economia funcionin.

La societat necessita que la democràcia funcioni i que els ciutadans participin i s'hi impliquin, i que escullin els millors governants.

AQUÍ TAMBÉ TENIM CORRUPTES

Sovint sentim a dir que per què volem la independència, si aquí també tenim corruptes.

El país que volem hauria de ser capaç de reduir la corrupció actual gràcies a la mateixa modernització de les institucions i als nous mecanismes de control i transparència de què s'hauria de dotar.

Probablement tots coincidiríem a dir que no volem un país que perpetuï les actuals disfuncions i corrupcions, ni molt menys que ens convertim en un país sota el control d'oligopolis i xarxes de corrupció. Volem un país on tothom tingui les mateixes oportunitats i que els negocis no depenguin dels contactes polítics.

Necessitem un país on s'acabi amb la submissió que practiquen els governs respecte d'algunes elits sectorials (principalment banca, energia, obra pública i gran distribució).

TRANSPARÈNCIA

Aspirem a seguir l'exemple de països com Suècia, Anglaterra o Alemanya, que tenen menys corrupció. En què som diferents? Segurament en el fet de que el seu sistema legal, de controls i transparència funciona molt millor.

BUROCRÀCIA EXCESSIVA

Hi ha ciutadans i empreses que són administrats simultàniament per un mínim de vuit administracions públiques; així, a títol d'exemple, podem dir que hi ha fets que administrativament depenen simultàniament d'una entitat local menor (o entitat descentralitzada), d'un ajuntament, d'una comarca, d'una àrea metropolitana, d'una diputació, de la Generalitat, de l'Estat espanyol amb tots els seus múltiples organismes, de la Unió Europea, a més de multiplicitat de mancomunitats, consorcis, instituts, etc.

Manca una política efectiva de simplificació administrativa. L'Administració actual sovint traspasa obligacions i responsabilitats als administrats. Les PIME i els autònoms pateixen freqüents inspeccions fiscals, laborals, sanitàries i de tot tipus, mentre que es mantenen fora del sistema regular empreses que eludeixen les seves obligacions.

LES REFORMES ESTRUCTURALS HAN PERJUDICAT FONAMENTALMENT LES PERSONES MÉS DESPROTEGIDES I SECTORS SENCERS

Les reformes estructurals que s'han aplicat al sector públic s'han fet fonamentalment a través de la Ley de racionalización y sostenibilidad de la Administración Local (LRSAL). Amb aquesta norma, la llei perjudica molts serveis municipals que es presten a les persones més desfavorides. Així, en molts ajuntaments, per aplicació d'aquesta llei, s'han quedat sense finançament serveis de polítiques socials bàsiques. Amb aquesta llei s'ha penalitzat l'Administració local, la més pròxima al ciutadà, i s'ha oblidat que una part molt important del deute dels ajuntaments espanyols correspon, segons el Banc d'Espanya, a l'Ajuntament de Madrid^{XVI}.

Queden en canvi sense reforma molts i molts organismes públics, de dubtosa efectivitat, fonamentalment dependents de l'Estat central. En lloc de suprimir organismes i ministeris -les competències dels quals han estat traspassades per les lleis estatutàries a les comunitats autònomes-, l'Estat ha mantingut duplicades moltes administracions. I en el moment en què hi ha molts serveis que són prestats per aquestes comunitats, procedeix a una ineficient recentralització de competències i a l'amenaça de molts serveis públics i de sectors sencers com el petit comerç.

FER TAULA RASA I REGENERAR LA DEMOCRÀCIA I LA POLÍTICA, UNA SOCIETAT EXIGENT AMB SI MATEIXA

Volem que s'aprofiti el naixement del nou Estat per a fer taula rasa, creant els mecanismes adequats per a garantir bones pràctiques, regenerant la democràcia i la política, que el progrés de les persones en el món empresarial i a l'Administració pública estigui motivat per les seves virtuts professionals, i no per la confiança dels polítics. Volem uns gestors que siguin seleccionats per criteris objectius, pels seus mèrits professionals i que els seus nomenaments no depenguin del clientelisme polític.

No només volem uns governs eficaços, transparents, honestos, sinó també una societat que no aplaudeixi la picaresca, la murrieria, el frau o la corrupció. Una societat exigent amb si mateixa podrà exigir millors governants.

UNA LEGISLACIÓ MÉS RÍGIDA AMB ELS INFRACTORS

La independència ens donarà l'oportunitat d'abordar aquest tema amb una legislació més rígida per als infractors; una separació de poders efectiva, un sistema judicial eficient, una major transparència; amb sistemes preventius contra el frau i la corrupció, amb òrgans específics antifrau i un sistema més eficaç de control, fiscalització i auditoria dels recursos públics i de retiment de comptes.

Les retallades s'han concentrat en els serveis públics, en la inversió en infraestructures, en la innovació i en la internacionalització, els àmbits que més afavoreixen les empreses i l'economia productiva, de manera que persisteixen les ineficiències i desajustos de l'Administració.

Amb l'autoexigència social, amb una legislació més rígida i amb sistemes preventius i repressius estarem en millors condicions per a reduir la corrupció.

Volem un país on tothom tingui les mateixes oportunitats, que permetin una major equitat; on els negocis i la compra pública no depenguin dels contactes polítics, on l'Administració tingui com a objectiu inequívoc el servei que presta als ciutadans. La independència ens dona l'oportunitat d'abordar aquest tema amb força.

Cal una administració pública moderna, àgil i pròspera, que simplifiqui els processos de constitució d'una companyia o d'altres canvis dins les empreses. Un nou model que defugui la burocràcia, que sigui àgil i adaptable a les noves situacions que generen els mercats al segle XXI.

19. UN PAÍS AMB SEGURETAT JURÍDICA

LES REGLES DE JOC BEN CLARES

Per a tots els agents econòmics és fonamental la seguretat jurídica. Però no només per una qüestió d'eficiència en el sistema econòmic i de normalitat en les relacions mercantils, sinó també perquè no volem un país dominat per l'arbi-

trarietat. Volem un país modern, amb les regles de joc clares i en què es pugui confiar.

Les deficiències en la seguretat jurídica posen de manifest la baixa qualitat de la democràcia espanyola.

MALES PRÀCTIQUES EN L'ELABORACIÓ DE NORMATIVES

Malauradament, ha sigut una pràctica habitual legislar i governar sense considerar totes les conseqüències d'allò que es legisla, en particular els efectes econòmics. Sovint preval l'impacte electoral per als grups que aproven la norma per sobre de la coherència necessària. Tot plegat ha portat a contínues modificacions de lleis vigents, a errors legislatius que, quan s'han intentat corregir, han causat perjudicis a persones i empreses que havien pres les seves decisions basant-se en aquella legislació.

Alguns exemples els trobem en la **manca de rigor en l'activitat legislativa**, quan no entra a considerar si l'aplicació de les normes és econòmicament viable (recordem el cas de les energies renovables), si està ben finançada (Llei de la dependència), o si s'ajusta als criteris més elementals d'eficiència econòmica i mediambiental (purins).

Quan s'ha procedit a revisar la legislació, de vegades amb efectes retroactius, s'han provocat perjudicis greus als inversors i s'ha fet palesa la **inseguretat jurídica**.

Les males pràctiques en la legislació també es reproduïxen quan hi ha canvis de criteri a l'hora d'aplicar-la per l'Administració, la qual cosa també genera inseguretat. Un exemple recent ha estat el canvi de criteri aplicat per part de l'Administració tributària en el tractament de l'IVA a mitjans de comunicació.

JUDICIALITZACIÓ DELS CONFLICTES ENTRE ADMINISTRACIONS I ADMINISTRATS

Moltes administracions han abusat de les prerrogatives que la legislació els atorga. En un país en què la justícia és una de les més lentes d'Europa, molts ciutadans i empreses han d'acudir massa sovint a la justícia per resoldre les seves diferències amb l'Administració, amb l'abús de poder o simplement davant de l'arbitrarietat i la ineficàcia. Aquesta judicialització comporta en molts casos uns costos i una dedicació de temps que moltes empreses no poden suportar i minva la seva competitivitat.

LA SEGURETAT JURÍDICA

La seguretat jurídica és bàsica per a qualsevol ofici i negoci. En una economia globalitzada, amb negocis ambiciosos, duradors, internacionals, és molt important per a qui assumeix el risc que aquest només pugui existir per a les qüestions econòmiques inherents al propi negoci.

D'aquesta manera, els empresaris, els banquers i els inversors internacionals podran fer d'empresaris, de banquers i d'inversors de veritat.

RESPECTE ALS CONTRACTES VIGENTS

En la construcció d'un nou estat és fonamental garantir la seguretat jurídica a les empreses i els inversors. La Catalunya independent, d'acord amb el que es regula en el dret internacional de successió d'estats (Convenció de Viena), ha de garantir la continuïtat -i, per tant, la seguretat jurídica- de tot allò que afecta els contractes vigents (financers, concessions, etc.).

Conseqüentment, el nou Estat català garantirà la vigència i els efectes de tots els contractes nacionals i internacionals actualment vigents de persones i empreses que operen a Catalunya.

Per a tots els agents econòmics és fonamental la seguretat jurídica. El nou Estat català que volem construir s'hauria de basar en el rigor, la confiança i la credibilitat de totes les parts i particularment de l'Administració. La seguretat jurídica en serà una conseqüència.

20. POTENCIAR L'ECONOMIA PRODUCTIVA I DE VALOR AFEGIT

PENSAR PRIMER EN PETIT

A l'hora de desenvolupar noves normes, cal pensar en el teixit empresarial existent, la seva dimensió i en l'impacte que hi té qualsevol nova norma. La Small Business Act (SBA) de la Comissió Europea exigeix "pensar primer en petit". Es tracta d'un document que estableix un marc polític per a les PIME amb l'objectiu de promoure l'esperit emprenedor i, així, reforçar la seva competitivitat. Amb la SBA es vol donar reconeixement al paper que tenen les PIME dins de l'economia europea a més de facilitar un marc polític comprensiu per a les petites i mitjanes empreses europees.

EVITAR LA SOBREGULACIÓ DE L'ACTIVITAT EMPRESARIAL

L'activitat empresarial es troba condicionada per un gran nombre de normes mercantils, administratives, laborals i fiscals que dificulten tant l'inici de l'activitat com el seu desenvolupament. Aquesta sobregulació té més incidència en les petites i mitjanes empreses per raó dels seus limitats recursos.

BARRERES D'ENTRADA A LES PIME EN MATÈRIA DE CONTRACTACIÓ PÚBLICA

Malgrat l'evolució de les tecnologies i la proliferació de plataformes electròniques de contractació, es fa molt difícil per a les petites empreses contractar amb l'Administració pública. El procés de recentralització de la contractació per part de l'Administració central encara dificulta més que la PIME hi pugui participar. Els requisits de capacitat i solvència que ha d'acreditar l'empresari el desanimen sovint a presentar-se a les licitacions públiques. Sovint els licitadors són víctimes d'anteriors incompliments de la pròpia Administració (retard en els pagaments, manca de liquiditat...).

INCOMPLIMENT DE LES LLEIS PER PART DE LA MATEIXA ADMINISTRACIÓ

El cas més evident és el que succeeix en el cas de la llei de lluita contra la morositat, a la que fem esment en un altre apartat d'aquest treball, que és paper mullat per a farmàcies, hospitals, atenció social i altres.

EMPRENEDORIA

Els serveis de creació d'empreses de les administracions i de les cambres... han servit per a la creació d'empreses i de llocs de treball^{xvii}. A Catalunya hi ha bones experiències en el terreny de l'emprenedoria i a partir d'aquesta experiència cal ampliar el suport i coordinar els recursos que s'han de destinar al col·lectiu dels emprenedors amb incentius fiscals amplis per a inversors i emprenedors.

És cabdal facilitar l'inici, la modificació i l'expansió de l'activitat de l'emprenedor.

SEGONA OPORTUNITAT

Cal desenvolupar també una normativa que reguli "una segona oportunitat", de manera que l'empresari que ha actuat amb responsabilitat tingui l'oportunitat de seguir creant riquesa i llocs de treball.

Amb la construcció del nou Estat tenim l'oportunitat que tant els legisladors com les administracions "pensin en petit" i ho facin de manera estable i coherent; que l'Administració racionalitzi i simplifiqui les seves estructures, funcions i processos; que no es deixin influir pels interessos de les grans corporacions; que no es discrimini les PIME en la contractació pública, que mitjançant els plecs de condicions es considerin també els efectes dels contractes en l'ocupació.

Tenim l'oportunitat que les polítiques i les administracions públiques es posin al servei dels ciutadans i de la gran majoria del teixit productiu que som les PIME i els autònoms. A Catalunya, precisament pel teixit empresarial de què disposa, serà més fàcil potenciar l'economia productiva i de valor afegit.

A Catalunya hi ha bones experiències en el terreny de l'emprenedoria i a partir d'aquesta experiència es pot ampliar el suport i coordinar els recursos que s'han de destinar al col·lectiu dels emprenedors, amb incentius fiscals amplis per a inversors i emprenedors.

Junt amb els emprenedors cal tenir cura d'aquells empresaris que han tingut dificultats, però que han actuat amb responsabilitat, perquè tinguin una segona oportunitat, de manera que la societat pugui aprofitar la seva experiència i puguin seguir creant riquesa i llocs de treball.

DUBTES SOBRE EL FUTUR DE L'ECONOMIA

21. HI HAURÀ BOICOT ALS PRODUCTES CATALANS?

Fa anys que l'Estat està afavorint consums i localitzacions d'empreses en altres regions i ha concentrat seus d'empreses i corporacions a Madrid. Aquest fet no és nou, i continua de forma incessant.

Les empreses decideixen les seves compres per qualitat i per preu. Difícilment es renuncia a un producte bo pel fet que el proveïdor hagi canviat de codi postal.

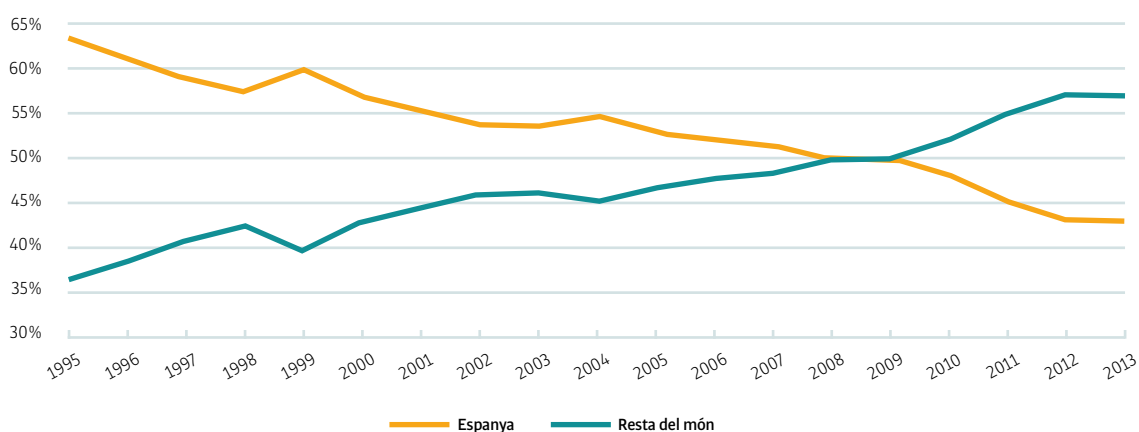
En un moment en què l'economia de diferents regions i països està tant interrelacionada sovint és difícil saber d'on és un producte. Així, per exemple, una coneguda marca que té la fàbrica a l'àrea metropolitana de Barcelona, que té una participació majoritària de capital de Madrid, o aquella producció del sector agroalimentari que en la seva elaboració intervenen productes d'Extremadura... Com ja ha passat en anteriors ocasions el boicot genera efectes no desitjats en altres regions, que fan que s'alcin veus que expliquen l'absurditat d'una política de boicot i s'acabi la campanya de boicot.

LA TENDÈNCIA DEL COMERÇ EXTERIOR

Per a esbrinar l'impacte d'un possible boicot una bona manera de fer-ho és analitzar les exportacions. En el gràfic núm. 3 següent veiem que en 20 anys les exportacions catalanes a Espanya i a la resta del món han canviat molt. Mentre que el 1995 les exportacions a Espanya eren superiors al 60 % del total i que les exportacions a la resta del món no arribaven al 40 %, veiem que el 2013 les exportacions a Espanya són aproximadament un 42 % mentre que les exportacions a la resta del món estan al voltant del 57 %.

Distribució de les exportacions catalanes entre Espanya i la resta del món

Exportacions: Espanya i la resta del món

Font: C-Interreg. Nota: Espanya sense Catalunya.

Passat el primer moment de la transició, on hi pot haver un cert desconcert polític, cal preveure que les relacions econòmiques amb les empreses espanyoles seran la de col·laboració, en els dos sentits. Cap empresa està interessada a trencar llaços de col·laboració que són duradors i poden seguir sent-ho.

Espanya estarà interessada en el manteniment, d'alguna manera o altra, d'un cert nivell de solidaritat per part de Catalunya; per tant, es refaran llaços que ningú estarà interessat a trencar.

IMPACTE SOBRE EL CREIXEMENT DE CATALUNYA

S'han fet estudis per a avaluar l'impacte d'un possible boicot sobre l'economia catalana que analitzen diversos escenaris. El més conegut i acceptat és l'estudi dels professors Guinjoan i Cuadras, en què es diu que el boicot dels consumidors (criteris emocionals) serà superior al de les empreses (criteris racionals).

S'ha de considerar que un boicot és quelcom temporal i, al cap d'un temps, el mercat torna a funcionar en termes de preu i qualitat.

Amb posterioritat a l'estudi esmentat, els professors Pol Antràs i Jaume Ventura han fet estimacions en què quantifiquen una possible reducció del comerç. Calculen que durant el període de màxima intensitat del boicot podria significar entre un 1,2 % i un 1,6 % del PIB^{xviii}.

I coincidim amb Antoni Castells "considerant tots aquests factors, la hipotètica pèrdua en PIB català a curt termini associada a la caiguda del comerç català amb Espanya amb molta probabilitat seria a l'entorn de l'1 % —molt difícilment superaria el 2 %. En tot cas, es veuria àmpliament compensada per la desaparició del dèficit fiscal (que durant el període 1986-2010, de mitjana, va representar un 8,1 % del PIB."^{xix}

Superat aquest impacte del boicot, coincidim amb el professor Antoni Castells que a llarg termini es pot presumir un impacte positiu d'entre el 7,0 % i el 8,5 % del PIB, pel fet de disposar de les mesures que comporta un estat propi.

Les exportacions a la resta de l'Estat, en termes relatius, ja han baixat. La causa fonamental rau en l'estancament econòmic d'Espanya, l'alta taxa d'atur, els desnonaments..., tot plegat ha fet baixar el poder adquisitiu de les persones i de les empreses espanyoles i ha baixat el consum.

Davant d'aquesta situació els empresaris catalans han reaccionat enfocant l'activitat exportadora cap a l'estranger. El turisme i aquestes exportacions a l'estranger compensen la baixada del consum espanyol.

Catalunya és un dels països relativament més exportadors d'Europa i això és clau per a la nostra economia.

Probablement hi haurà un cert boicot comercial, però el seu impacte sobre l'economia catalana serà transitori, reduït i assumible. A llarg termini el creixement serà molt important.

En el marc del nou Estat, amb la recuperació del dèficit fiscal, amb la inversió en infraestructures que ens comuniquin millor amb l'exterior, amb finançament i capacitat normativa pròpia que millori l'acció exterior les empreses veuran potenciada la seva activitat.

Tot plegat ajudarà a impulsar de nou el consum i la normalització de l'ocupació, i podria facilitar el retorn dels joves que han hagut de marxar a l'estranger com a conseqüència de la crisi.

22. LA VIABILITAT DE LES FINANCES PÚBLIQUES ESTÀ GARANTIDA EN EL MARC DEL NOU ESTAT

Diferents estudis xifren entre 8.500 (estudi *Cuentas territorializadas* d'Àngel de la Fuente)^{xx} i 19.000 milions d'euros (vegeu Annex 3 Estudi de les balances fiscals del Servei d'Estudis de la Cambra de Barcelona) el dèficit fiscal de Catalunya. El cert és que any rere any durant setze anys aquest dèficit, segons els estudis de la balança fiscal de Catalunya amb el sector públic central des del 1986 fins a l'any 2011 és d'uns 16.000 milions d'euros de mitjana^{xxi}.

Segons l'estudi del CATN la Catalunya independent tindria uns ingressos entre 70.000 i 80.000 milions d'euros amb la mateixa pressió fiscal actual.

Actualment Catalunya disposa ja de moltes estructures d'estat, i n'incorporaria de noves com —per exemple— defensa, seguretat, política exterior, seguretat social (amb les pensions i les prestacions d'atur), etc.

RECUPERAR L'ESTAT DEL BENESTAR, REVERTIR LES RETALLADES, NORMALITZAR ELS SOUS DELS FUNCIONARIS I EL PAGAMENT ALS PROVEÏDORS

Els ingressos serien suficients per a atendre les despeses del nou Estat; per a pagar les pensions i les noves estructures d'estat, pagar el deute català més la part corresponent del deute espanyol que poguéssim heretar, revertir les retallades que hi ha hagut els darrers anys en matèria de sanitat, ensenyament, benestar social, dependència, etc. i per a recupear les pagues i retribucions dels funcionaris i normalitzar els pagaments als proveïdors (farmacèutics, constructors, procuradors, etc.).

Aquestes previsions queden confirmades pel resultat de l'estudi *Pressupost de les administracions públiques a Catalunya*^{XXII} segons el qual l'any 2015 el conjunt de les administracions públiques a Catalunya tindrien 2.405 milions d'euros de superàvit.

L'ECONOMIA DE LA SEGURETAT SOCIAL TAMBÉ ESTÀ GARANTIDA PEL NOU ESTAT

El Govern d'Espanya ha posat en situació de risc les pensions, tant per la feblesa del propi sistema com pel fet d'haver invertit el 97 % del fons de reserva de les pensions en deute espanyol (a 10 i 20 anys), un dels deutes sobirans de més baixa qualificació del món.

Les pensions que avui cobren els jubilats es paguen amb les cotitzacions dels treballadors actualment en actiu. A Catalunya els ingressos per cotitzacions superen les despeses per pensions i les prestacions d'atur. L'aportació neta a la Seguretat Social des del 1995 al 2010 ha estat de 24.700 milions d'euros. Aquesta xifra contrasta amb el dèficit espanyol de pensions, que, en el mateix període, ha estat de 86.000 milions d'euros.

Mentre que la Seguretat Social a Catalunya tindria un saldo acumulat positiu de 3.384 euros per persona, equivalent al 12,7 % del PIB català, Espanya (sense Catalunya) tindria un saldo negatiu de 2.228 euros per persona, equivalent a un 10,1 % del seu PIB.

La permanència de Catalunya a la caixa única d'Espanya restaria capacitat al sistema de pensions català, pel fet de participar en un sistema més dèbil.

QUÈ EN PENSEN ELS INVERSORS? QUEDARÀ CATALUNYA FORA D'EUROPA I DE L'EURO?

Catalunya és un país preparat per a tenir un lloc rellevant en l'economia mundial. Malgrat els greus efectes de la crisi, el punt de partida és molt bo.

L'economia catalana es veurà potenciada com a porta logística del sud d'Europa.

En un termini d'uns 5 o 6 anys, l'atur aniria disminuint, presentaria unes ràtios en consonància amb els països europeus i se situaria en la meitat del nombre actual d'aturats.

Segons fDI de Financial Times, Catalunya és la regió amb més inversió industrial de l'Europa continental, el que demostra que les empreses tenen confiança en el futur de l'economia i de les finances de Catalunya.

Aquests nivells d'inversió són l'exemple més clar que els inversors i les empreses consideren que no hi ha cap motiu per a pensar que Catalunya pugui quedar fora d'Europa i de l'euro.

I QUÈ EN PENSA EL MÓN DE LES FINANCES?

El **Deutsche Bank** el 6 de febrer de 2015 confirmava que la Catalunya independent seria més rica i econòmicament viable.

Amb motiu del referèndum escocès **Bloomberg** -la principal agència mundial d'anàlisi econòmica- avisava en un dur editorial que Rajoy hauria d'anar a Catalunya i reconèixer els errors fets pel seu partit (1-10-2015 Bloomberg View).

I ELS ECONOMISTES QUÈ EN PENSEN?

En una enquesta feta pel Col·legi d'Economistes de Catalunya el 71,1 % dels economistes enquestats consideren que l'Estat propi és viable.

I ELS ACADÈMICS QUÈ EN DIUEN? VEGEM-HO. RECOLLIM AQUÍ ALGUNES DE LES VALORACIONS

FETES PER DIFERENTS ACADÈMICS I EXPERTS

Joan Tugores, catedràtic d'Economia de la Universitat de Barcelona:

“La viabilitat de la Catalunya Estat és inqüestionable.”

Antoni Castells, exconseller d'Economia:

“És d'una obvietat total que Catalunya pugui ser l'estat 28 de la Unió Europea.” (15-03-2012)

Kenneth Rogoff, excap del Fons Monetari Internacional:

“Catalunya, independent, seria un dels països més rics del món.”

James Mackintosh, Financial Times:

“Catalunya independent tindria el PIB més alt dels països mediterranis.”

Gary Stanley Becker, Premi Nobel d'Economia 1992:

“La independència de Catalunya de la resta d'Espanya no suposaria un desastre econòmic per a Catalunya.”

Erling Kydland, Premi Nobel d'Economia 2004:

“Si Catalunya fos independent podria generar el mateix nivell de confiança que ha permès l'espectacular creixement d'Irlanda.”

Edward Hugh, a qui el New York Times considera el profeta de la zona de l'euro:

“No crec que Espanya tingui cap sortida. Per això defenso el sí-sí.”

La viabilitat de les finances públiques està garantida en el marc del nou Estat.

Catalunya és un país que creix, està preparat per créixer i seguirà creixent.

23. SERÀ CATALUNYA UN PAÍS MASSA PETIT PER A COMPETIR EN UNA ECONOMIA INTERNACIONALITZADA?

27

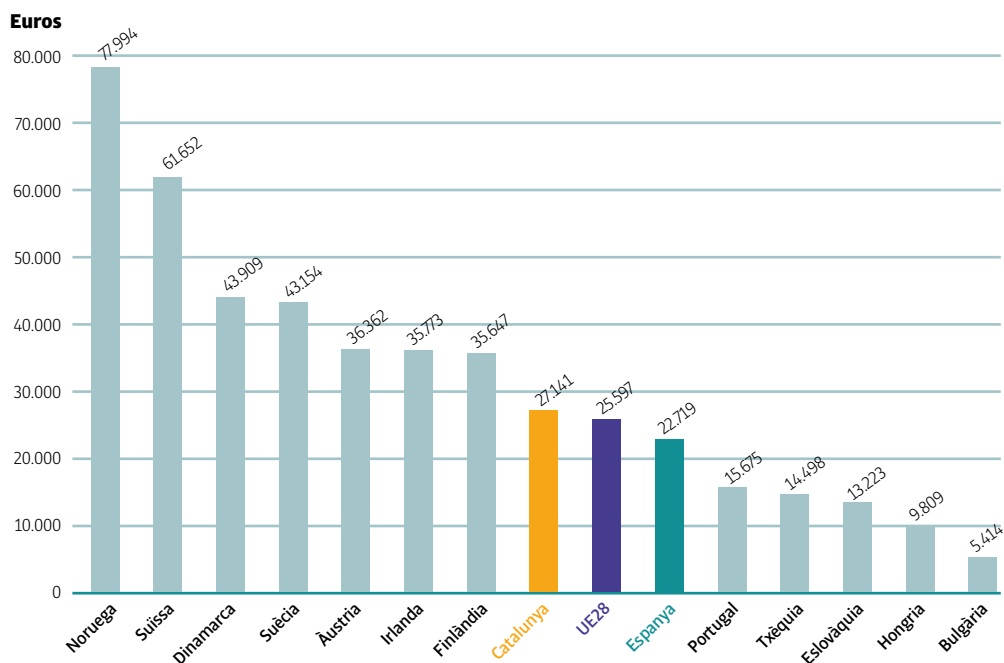
LA DIMENSIÓ DELS ESTATS

Una economia exportadora com la de Catalunya tindria els avantatges que ofereix un estat petit, al qual li resulta més fàcil adaptar-se als canvis. Aquest model queda lluny del model grandiloqüent d'inversions en grans infraestructures no sostenibles, de normatives pensades per a afavorir determinats i poderosos grups econòmics partidaris del negoci fàcil.

Com diu la dita, en el pot petit hi ha la bona confitura. Les dimensions d'estats grans obeeixen a la realitat del segle XIX, quan calia un gran mercat interior per a fer funcionar l'economia. En canvi, al segle XXI, en un escenari de “mercat” globalitzat amb un comerç internacional creixent, una economia exportadora com Catalunya té els avantatges de ser un estat petit i, per tant, li és més fàcil d'adaptar-se als canvis.

Per exemple, a la Unió Europea dels 27 la mitjana de renda per capita dels països petits (amb menys de 10 milions d'habitants) supera la dels països grans. Els països petits tendeixen a exportar i importar més i tenen taxes d'inversió més elevades. L'estat petit és més àgil a l'hora de canviar normatives, i més pròxim al ciutadà. Només cal mirar quins són els estats que tenen la millor renda per capita dels seus habitants.

PIB per capita dels països de l'Espai Econòmic Europeu amb una població entre 4 i 10 milions d'habitants (any 2011)

28

Font: EUROSTAT, 2012.

Són economies petites amb molta competitivitat enfocades al mercat exterior, ja que el mercat interior no absorbeix tota la producció que tenen.

COMPETITIVAT	
10 PRIMERES ECONOMIES EUROPEES	RÀNQUING GLOBAL (*)
1 Suïssa	1
2 Finlàndia	4
3 Alemanya	5
4 Holanda	8
5 Regne Unit	9
6 Suècia	10
7 Noruega	11
8 Dinamarca	13
9 Bèlgica	18
10 Luxemburg	19

Font: World Economic Forum. The Global Competitiveness Report 2014-2015.

Nota: *Rànquing de 144 economistes.

Els estats petits també són millors exemples de bona gestió:

- Sovint els responsables polítics dimiteixen amb exemplaritat (Bèlgica, Suècia, Dinamarca...).
- La democràcia s'exerceix de forma més real i participativa (Suïssa).
- La fiscalitat sol ser justa, progressiva i proporcionada a les rendes i despeses familiars (Àustria).
- Hi ha una persecució del frau emparada en lleis dures amb els infractors (Noruega).
- L'administració i els serveis públics es dimensionen i gestionen per professionals i no per l'amiguisme i els clans polítics, que treballin per als interessos dels ciutadans (Escandinàvia).

En els últims cent anys el nombre de països s'ha pràcticament doblat i se situa en 193 d'avui en dia. El nombre d'acords de lliure comerç ha augmentat exponencialment a partir de l'any 1948, i arriba als quasi 400 avui en dia. En contextos d'integració comercial (mercat comú) i inexistència de conflictes armats, la tendència és que els països es formin sobre realitats homogènies, atesos els alts costos de determinar les compensacions necessàries per a superar precisament l'heterogeneïtat inherent als països grans.

Per dimensió, per competitivitat Catalunya té una mida molt adequada per a competir en un mercat globalitzat.

24. HI HAURÀ BARRERES ARANZELÀRIES?

FRONTERES I DUANES. LES EMPRESES I ELS CONSUMIDORS DE CATALUNYA I DE LA RESTA DE L'ESTAT SE SENTEN CÒMODES PER A OPERAR CONJUNTAMENT

Tenen valor les fronteres? Sí, tenen valor, però aquestes ja no limiten més la mida del mercat potencial de les empreses.

L'actual marc territorial de l'Estat espanyol indica la frontera d'una cultura amb la qual la majoria d'empreses i consumidors de Catalunya i de la resta de l'Estat se senten còmodes per a operar; mercat que, per altra banda, es podria estendre també al continent llatinoamericà.

En un cas semblant, podem posar l'exemple d'Àustria, que té en Alemanya, amb qui comparteix molts trets culturals, el principal client de les seves exportacions amb un 30 % del total. Un altre bon exemple és Irlanda, que va patir un procés de separació del Regne Unit difícil i violent, però que hi té el seu segon mercat de les exportacions, amb un 16 % del total, només per darrere dels Estats Units, amb qui, un altre cop, comparteix importants lligams culturals.

L'economia catalana viu un procés de superació d'aquestes barreres, fruit del seu major grau de maduresa: el 2012 per primer cop les exportacions fora d'Espanya van superar aquestes, fet que marca una tendència i no una dada puntual. Això es així tant per la rellevància de les multinacionals presents a Catalunya, que possibiliten nous mercats d'intercanvi, com per la pròpia activitat de les empreses catalanes, que ja no veuen el mercat ibèric com el seu únic mercat de referència.

Per tant, doncs, limitar la dimensió del mercat a la realitat política és del tot inapropiat. Una Catalunya independent permetrà aspirar a una major qualitat democràtica i a un major grau de l'eficiència empresarial i de l'economia en general.

PERÒ HI HAURÀ ARANZELS EN UNA CATALUNYA INDEPENDENT?

Catalunya, per interès de tots (Catalunya, Espanya i Europa) seguirà dins d'Europa i continuarà utilitzant l'euro. Un dels objectius i dels anhels de la construcció de la Unió Europea ha sigut la lliure circulació de persones, mercaderies i capitals.

Cap empresa catalana, espanyola o de la resta d'Europa té cap interès que a Catalunya no hi hagi llibertat de circulació de persones, mercaderies i capitals. Per tant, en interès de tots, ningú imposarà nous aranzels pel

fet que Catalunya s'escindeixi d'Espanya.

I és que els tècnics ja han apuntat la forma per la qual Catalunya pot romandre a la Unió Europea.

ELS TÈCNICS D'ALT NIVELL RECOMANEN QUE ES NEGOCIÏ UN DRET TRANSITORI PER A LA PERMANÈNCIA DE CATALUNYA A LA UNIÓ EUROPEA

El cas de secessió, tot i que està previst en el Dret internacional^{xxiii}, no està previst en els Tractats de la Unió Europea. Però el que és clar és que l'article 50 del Tractat de la Unió Europea posa moltes dificultats que un territori pugui marxar de la Unió Europea.

Quan a Jean-Claude Juncker, Angela Merkel, José Manuel Durão Barroso i Herman van Rompuy se'ls ha preguntat pel procés sobiranista no han mostrat cap simpatia pel moviment independentista de Catalunya.

En canvi, hi ha diferents tècnics d'alt nivell que han afirmat la necessitat de negociar i han suggerit la forma d'encaix legal a la Unió Europea.

Així, Yves Gounin, del Consell d'Estat francès, ha expressat la conveniència de “negociar per interès de tots...”, ja que “quin interès tindria la Unió [Europea] de complicar la (re)admissió d'aquest estats... [es referia a Escòcia i Catalunya].”^{xxiv}

O com ha dit Graham Avery, director general honorari de la Comissió Europea i un dels més grans experts en ampliació comunitària, qui per encàrrec del parlament britànic va fer un informe^{xxv} referint-se a Escòcia: “No és políticament decent demanar a cinc milions de ciutadans de la UE que en marxïn i tornin a sol·licitar d'entrar-hi.”

Així mateix, és important recordar les paraules que han dit dos membres del Deutsches Institut für Internationale Politik und Sicherheit que assessora el parlament alemany, els senyors Roland Vaubel i Kai-Olaf Lang:

En Roland Vaubel diu que “en tots els casos s'hauria d'establir una normativa específica per als ciutadans i empreses de Catalunya de forma que mantinguin els drets de ciutadania europea tot i que la Catalunya Estat hagi de negociar una admissió formal.”^{xxvi}

Per la seva part en Kai-Olaf Lang va recordar a Barcelona (15-5-2014) que tot i que Catalunya no ha signat els Tractats de la Unió Europea, i, per tant, d'entrada no en seria membre, podria, pel que disposa l'article 8 del Tractat de la Unió Europea, gaudir dels avantatges que la UE atorga als països veïns (ja que Catalunya té tota la seva legislació adaptada a la UE) que poden tenir un tracte especial en l'aplicació de la normativa sense ser-ne membres. Poden tenir els drets i les obligacions dels europeus en tant es negocia la seva adhesió.

SEGONS EL REAL INSTITUTO ELCANO “LA POSICIÓ OFICIAL DE LA COMISSIÓ EUROPEA DÓNA A ENTENDRE QUE JURÍDICAMENT LA FRAGMENTACIÓ D'UN ESTAT MEMBRE ÉS POSSIBLE”

Des d'un punt de vista molt distant, des del Real Instituto Elcano (fundació privada, que es va constituir sota la presidència del Príncep de Asturias, i té entre els seus membres els expresidents Felipe González, José María Aznar y José Luis Rodríguez Zapatero) ha expressat la seva preocupació en considerar que “la posició oficial de la Comisión Europea da a entender que, desde una perspectiva estrictamente jurídica, la fragmentación de un Estado miembro es posible. Es decir, la Comisión sostiene que esa eventual fragmentación de un Estado miembro no sería contraria al Derecho comunitario europeo.” Cal dir que, consegüentment amb el seu posicionament, l'Instituto Elcano reconeix que Catalunya amb la legislació europea actual pot integrar-se a la UE, i davant d'aquesta possibilitat planteja que la Unió Europea modifiqui els seus tractats per impedir que Catalunya sigui un nou estat en el seu si...

Tots sabem que tant des d'un punt de vista jurídic com econòmic no hi ha cap impediment perquè Catalunya romangui a Europa per diversos motius, ja que pel fet que avui forma part de l'Estat espanyol compleix amb la legislació europea; els catalans són ciutadans europeus i les expulsions col·lectives estan prohibides.

En aquest sentit també tots sabem que és un tema exclusivament de voluntat política.

En interès de tots, el procés, malgrat les tensions puntuals que es poden produir, seguirà sent democràtic, pacífic

i formal, on es garantirà la seguretat jurídica i el marc de les relacions mercantils internacionals, fet que permetrà que no hi hagin conseqüències pràctiques per al comerç.

Hi ha molts motius econòmics i jurídics que garanteixen que Catalunya, després d'un procés de transició, seguirà dins d'Europa i que continuarà utilitzant l'euro.

En interès de Catalunya, Espanya i de la Unió Europea ningú implantarà cap nou aranzel.

El procés és democràtic, pacífic i formal, es garantirà la seguretat jurídica i el marc de les relacions mercantils internacionals, fet que permetrà la llibertat de circulació de persones, mercaderies i capitals. El comerç es podrà fer amb la mateixa o major llibertat que ara.

25. CONCLUSIÓ: LA INDEPENDÈNCIA ÉS CADA VEGADA MÉS URGENT PER A L'EMPRESA

EL GOVERN ESPANYOL SEGUIRÀ OFEGANT EL POBLE I L'EMPRESA CATALANA

Mentre no s'aconsegueixi la independència, el Govern espanyol mantindrà el sistema de finançament que minva els pressupostos de la Generalitat (la major part dels quals es destinen a les persones directament a través de la sanitat, l'ensenyament...); els serveis se seguiran degradant per manca de finançament; continuarà posant en risc el cobrament de les pensions; seguirà fent inversions improductives mentre que les inversions en rodalies i el corredor Mediterrani, tant necessàries per a les empreses, les persones i les mercaderies, continuaran sent grans promeses, però escasses i tardanes realitzacions.

Si no aconseguim administrar-nos, mantindrem una alta fiscalitat, una administració tributària que perseguirà implacablement l'empresa regular; uns serveis duaners que dificulten el comerç i tracten com un delinqüent els importadors i dificulten les exportacions; una educació i una política d'ocupació que no tenen en compte els interessos del petit empresari; un baix nivell de transferència del coneixement al món productiu; un nivell d'atur alt, cotitzacions elevades i una gran desprotecció del petit empresari; alta morositat i dificultats de finançament; un problema greu d'infraestructures; cost elevat de l'energia i del transport elevat; una administració amb molts nivells, burocratitzada, ineficient i poc amigable amb l'empresa; un nivell baix de seguretat jurídica; una sobrerregulació de l'activitat empresarial; dificultats a la internacionalització de l'economia catalana que impedeixen...

La permanència a Espanya tindria nous costos com a conseqüència de l'actitud del Govern espanyol, que no para amb les seves mesures d'ofec.

L'economia catalana pot garantir el cobrament de les pensions, l'equilibri en els serveis i les inversions en infraestructures productives.

**PER A L'EMPRESA, DES D'UN PUNT DE VISTA
ESTRICTAMENT ECONÒMIC, LA REPÚBLICA
CATALANA ÉS VIABLE, NECESSÀRIA I URGENT!**

BIBLIOGRAFIA I REFERÈNCIES

GENERALS

- Amat, O., Feito, J. L., Fernández, D., Pich, V., Polo, C., Semur, A., Trigo, J. i Tugores, J. (2013) *La cuestión catalana, hoy*, Instituto de Estudios Económicos, Madrid.
- Antràs, P. (2012) «La desagradable aritmética de la independencia: respuesta a la entrada de José Vicente Rodríguez Mora», *Nada es Gratis* (fedeblogs), (14 d'octubre).
- Bel, Germà. (2013) *Anatomia d'un desengany. La Catalunya i l'Espanya que no va poder ser*. Edicions Destino, Barcelona.
- Bosch, N. (2013) *Anàlisi econòmica del procés d'independència de Catalunya*, Fundació Josep Irla, Barcelona.
- Castells, A. (2013) «The relation Catalonia/Spain at the crossroads: financial and economic aspects of the scenarios ahead», Conference on Economic Aspects of Constitutional Change, University of Stirling, Edinburgh, (19 i 20 de setembre).
- Comissió d' Economia Catalana. O. Amat, N. Bosch, A. Castells, X. Cuadras, M. Espasa, R. Fatjó, J. Galí, A. Gasol, F. Granell, M. Guinjoan, À. Herмосilla, O. Martínez, V. Pastor, J. Pedrol, M. Puig, F. Raventós, D. Ros, X. Segura (2014) *Economia de Catalunya. Preguntes i respostes sobre l'impacte econòmic de la independència*. Col·legi d'Economistes de Catalunya. Profit editorial, Barcelona.
- Consell Assessor per a la Transició Nacional (CATN) (2014) *Llibre Blanc de la Transició Nacional de Catalunya*, Barcelona. http://presidencia.gencat.cat/ca/ambits_d_actuacio/consells-assessors/consell_assessor_per_a_la_transicio_nacional_catn/informes_publicats/
- Durán-Pich, Alfons (2012) *Catalunya, a la independència per la butxaca*. Angle Editorial, Barcelona.
- Escura, X. (2012) *La història indignada dels catalans*. Rafael Dalmau editor, Barcelona.
- Feliu, D. (2013) *Manual per la independència*. Angle Editorial, Barcelona.
- Herмосilla, Àngel (2014) *Impacte de la Catalunya independent: l'opinió dels economistes*, Barcelona.
- López Bofill, Héctor. (2013) *La trama contra Catalunya. Poders catalans que frenen la independència*. Angle Editorial, Barcelona.
- Paluzie, E. (2010) «The costs and benefits of staying together: The Catalan case in Spain», a Bosch et al., pàg. 357-370.
- Pont, A. (2012) *Delenda est Hispania*, Ed.Viena, Cercle Català de Negocis, Barcelona.
- Pont, A. (2013) *Addendum: l'endemà de la independència*. Ed. Viena, CCN, Barcelona.
- Tremosa, Ramon (2013) *Austeritat, preconditioni del creixement*. <https://www.youtube.com/watch?v=jrlnZN-V3ghs> <http://www.coleconomistes.cat/Canales/Ficha.aspx?IdMenu=390fa2e8-5f30-444e-a81d-142d01bc31b8&Cod=e836a93e-cf84-45ac-a926-59937d6d09cc&Idioma=ca-ES>
- Trias, R. (1985) *Narració d'una asfíxia premeditada*. Tíbidabo Edicions, Barcelona.
- Tugores, J. (2013) «El resultat no serà gaire dramàtic però el pitjor enemic del procés són les incerteses», <http://laquestiocatalana.cat/Entrevistes/Joan-Tugores>.

DIMENSIÓ DELS ESTATS

- Alesina, A. i Spolaore, E. (2003) *The Size of Nations*, The MIT Press, Cambridge.
- Barro, R. (1991) «Small is Beautiful». *Wall Street Journal*, (11 d'octubre).
- Becker, G. (2012) *Breakup of Countries: No Economic Disaster*. Disponible a <http://www.becker-posner-blog.com/2012/12/breakup-of-countries-no-economic-disaster-becker.html>
- Cipolla, Carlo M. (1988) *Allegro ma non troppo*. Editorial il Mulino, Bolonya.
- Cushman & Wakefield (2012) *Winning in Growth Cities 2011/2012*.
- Mulligan, C. (2012) «A Time for More Nations». *The New York Times*, (29 de novembre).
- Olson, M. (1971) *The Logic of Collective Action*. Cambridge (Mass.): Harvard University Press.

EMPRESA, COMERÇ, INVERSIÓ

Cuadras, X. (2012) «Algunes reflexions sobre la independència de Catalunya i l'economia dels catalans», a *Els reptes econòmics de la Unió Europea. Com afectarà la nova integració fiscal a les Comunitats Autònomes?* Fundació CatDem, Barcelona.

Cuadras, X. i Guinjoan, M. (2012) «Una aproximació a l'impacte sobre el VAB català de la reducció dels fluxos comercials entre Catalunya i la resta d'Espanya». *Revista Econòmica de Catalunya*, 65.

Guinjoan, M. i Cuadras, X. (2011) *Sense Espanya. Balanç econòmic de la independència*. Pòrtic, Barcelona.

Rodríguez Mora, J. V. (2012) «La desagradable lògica de la independència: respuesta a una respuesta de Pol Antràs», Nada es Gratis (fedeablogs), (19 d'octubre).

Amat, O. (2013) «Radiografía del tejido empresarial catalán y posibles impactos del debate independentista», a Amat et al. (2013), *La cuestión catalana, hoy*. Instituto de Estudios Económicos, Madrid, pàg. 11-25.

Amat, O. i Crespo, P. (2007) *Llibre blanc de les empreses de l'EURAM*. Institut d'Economia i Empresa Ignasi Villalonga, Editorial 3 i 4, València.

Antràs, P. i Ventura, J. (2012) *Dos per dos són mil*. Disponible a <http://wilson.cat/en/mitjans-escrits/articles-dels-membres/item/216-dos-m%C3%A9s-dos-s%C3%B3n-mil-els-efectes-comercials-de-la-independ%C3%A8ncia.html>

Blanco, R. i Poveda, C. (2013) *Anàlisi comparada dels factors de competitivitat de la indústria catalana*, Cambra de Comerç de Barcelona.

Cecchini, P. (1988) *The European Challenge 1992: the Benefits of a Single Market*, Aldershot, Wildwood House.

Círculo de Economía (1973) *La opción europea para la economía española, Libro Blanco sobre las repercusiones económicas de la integración de España en las Comunidades Europeas*, Barcelona.

FDI Intelligence. (2013) *European Cities and Regions of the Future 2012/2013*.

Ferràs, X. (2013) «Innovar per créixer», capítol de *Memòria econòmica de Catalunya 2012*, Cambra de Comerç de Barcelona (juliol).

Financial Times Group. (2013) *FDI into Western Europe, FDI Markets*.

Marull, J., Domene, E. i Galletto, V. (2011) «Improving

European megaregions towards sustainability Case study: Barcelona-Lyon», Department of Sustainability and Satellite Studies - Barcelona Institute of Regional and Metropolitan Studies, IRBC Conference, Metro Vancouver, British Columbia (20-22 setembre).

Observatori d'Empresa i Ocupació. (2013) *Balanç turístic anual any 2012* (juliol).

Poveda, C. (2012) «Anàlisi de l'exportació catalana des d'una perspectiva empresarial», *Memòria Econòmica 2011*, Cambra de Comerç de Barcelona.

EUROPA I EURO

Assemblea General de les Nacions Unides (1965) Declaració sobre la Inadmissibilitat de la Intervenció en els Assumptes Interns dels Estats i Protecció de la Seva Independència i Sobirania, (Resolució 2131 (XX)).

Assemblea General de les Nacions Unides (1970) Declaració sobre els Principis de Dret Internacional Referents a les Relacions d'Amistat i a la Cooperació entre els Estats de Conformitat amb la Carta de las Nacions Unides, (Resolució 2625 (XXV)).

Assemblea General de les Nacions Unides (1974) *Carta de Drets i Deures Econòmics dels Estats*, Resolució 3281 (XXIX).

Assemblea general. Nacions Unides (2016) *Principis rectoris aplicables a les declaracions unilaterals dels Estats capaços de crear obligacions jurídiques*.

Avery, G. (2012) *The foreign policy implications of and for a separate Scotland*, Document HC 643, British Parliament.

Collectiu Wilson. (2012) *Europa, Europa* (blog).

Convenció de Viena sobre el Dret dels Tractats entre Estats i Organitzacions Internacionals o entre Organitzacions Internacionals de 21 de març de 1986.

Convenció de Viena sobre el Dret dels Tractats, de 23 de maig de 1969.

Convenció de Viena sobre la Successió d'Estats en Matèria de Béns, Arxius i Deutes de l'Estat, 1983.

Convenció sobre Drets i Deures dels Estats (1933), Montevideo.

European Central Bank. (2011) «The implementation of monetary policy in the Euro Area», *Guideline of the European Central Bank of 20 September 2011 on mone-*

tary policy instruments and procedures of the Eurosystem (ECB/2011/14).

Galí, J. (2013) *Estat propi i euro*, Col·lectiu Wilson (blog), (19 de març).

Generalitat de Catalunya. (2003) *80 propostes per a una nova Europa formulades per la Convenció Catalana per al debat sobre el futur de la UE*, Barcelona.

Granell, F. (1995) «The European Union's Enlargement Negotiations with Austria, Finland, Norway and Sweden», *Journal of Common Market Studies*, 33, 1, pàg. 117-141 (març).

Granell, F., Pou, V. i Sanchez, M. A. (eds.) (2002) *Catalunya dins la Unió Europea: Política, Economia i Societat*, Edicions 62, Barcelona.

Her Majesty Government (2013) *Scotland Analysis: Business and microeconomic framework*.

Her Majesty Government (2013a) *Scotland Analysis: Devolution and the implications for Scottish independence*.

Her Majesty Government (2013b) *Scotland Analysis: Currency and monetary policy*.

House of Commons Foreign Affairs Committee (2013) *Foreign policy considerations for the UK and Scotland in the event of Scotland becoming an independent country*. Sixth Report of Session 2012–13, Report, together with formal minutes, oral and written evidence. HC 643. 1 de maig. <http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201213/cmselect/cmfaaff/643/643.pdf>

Jobst, C., Handig, M. i Holzfeind, R. (2012) «Understanding TARGET2: The Eurosystem's Euro Payment System from an Economic and Balance Sheet Perspective», *Monetary Policy & The Economy* (Austrian National Bank), Q1/12, pàg. 81-91.

Keating, M. (2009) *La independència d'Escòcia*, València, Universitat de València.

Lang, K.O. (2013) «Katalonien auf dem Weg in die Unabhängigkeit?», *SWP-Aktuell* 2013/A 50, , publicat a la República Catalana, Josep C. Vergés, Editor (agost).

Maroto, J.A. (1994) «Estrategias competitivas de las entidades financieras ante el Mercado Único y la Unión Monetaria», *Perspectivas del Sistema Financiero*, nº 45.

Normes sobre Reserves als Tractats Multilaterals Interamericans i Regles per a la Secretaria General com a Dipositària de Tractats – AG/RES. 888 (XVII-O/87).

Sagarra, E. (2013) «Nacionalitat catalana, nacionalitat

espanyola i ciutadania de la Unió: serien compatibles?», *Revista Jurídica de Catalunya*, núm. 2, pàg. 297-324.

Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs by Command of Her Majesty (2013) *Sixth report from the foreign affairs committee of session 2012-13. Foreign policy considerations for the UK and Scotland in the event of Scotland becoming an independent country. Response from the secretary of state for foreign and Commonwealth*, Cm 8644 (juliol). https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/210012/30944_Cm_8644_Web_Accessible.pdf

The Scottish Government. (2013): *Scotland's Future: Your Guide to an Independent Scotland*, Edimburg.

Tractat de Funcionament de la Unió Europea, Versió Consolidada (DOUE; 30/3/2010).

Tractat de la Unió Europea, Versió Consolidada (DOUE, 29/12/2006).

Vaubel, Roland. (2013) *The Political Economy of Secession in the European Union*. Disponible a <http://vaubel.uni-mannheim.de/publications/index.html>.

Vilar, P. (1962) *La Catalogne dans l'Espagne Moderne: Recherches sur les fondements économiques des structures nationales*, París, SEVPEN, 3 vol. (Existeix traducció al català feta per Edicions 62)

ESPORT

Bosch, Júlia i Guinjoan, Modest (2014) *L'esport en l'economia catalana. Valoració i escenaris de futur*. <http://www.coleconomistes.cat/Canales/Ficha.aspx?IdMenu=-390fa2e8-5f30-444e-a81d-142d01bc31b8&Cod=0ca465d6-d3ee-4ba9-9787-d49a015c9a1a&Idioma=ca-ES>

INFRAESTRUCTURES

Amorós, Joan (2014) *El Corredor Mediterrani: com passar del suspens a l'excel·lent*. <http://www.coleconomistes.cat/Canales/Ficha.aspx?IdMenu=-390fa2e8-5f30-444e-a81d-142d01bc31b8&Cod=-6b92ee7e-d4e7-4460-b843-4af029664c63&Idioma=ca-ES>

Bel, Germà (2010) *Espanya, capital París. Tots els camins porten a Madrid*. Edicions la Campana. Barcelona.

García Milà, Santiago (2011) *El Port de Barcelona com a eina de competitivitat per als seus clients*. http://www.cambrabcn.org/c/document_library/get_file?uuid=f343523a-

1ee1-4666-b742-b14ba7b09734&groupId=1533402

Ridao, J. i Cabasés, M. A. (2012) *La inversió en infraestructures de l'Estat a Catalunya durant el període 2007-2012*, Fundació CatDem.

PENSIONS

Departament d'Economia i Coneixement (2012) *Informe sobre les Aportacions de Catalunya a la Seguretat Social*, mimeo.

Generalitat de Catalunya (2012) Informe sobre les Aportacions de Catalunya a la Seguretat Social. Departament d'Economia i Coneixement.

Seguridad Social. (2013) *Fondo de Reserva de la Seguridad Social. Informe a las Cortes Generales*, Madrid.

RECERCA

Martorell, Josep Maria "En quin punt es troba Catalunya per a competir en l'economia del coneixement" <http://www.coleconomistes.cat/Canales/Ficha.aspx?IdMenu=390fa2e8-5f30-444e-a81d-142d01bc31b8&Cod=70df7d1b-e83a-4afd-8a74-35fdddf9790&Idioma=ca-ES>

Sistema financer

Elias, Joan i Mateu, Joan Maria (2015) *Aproximació al risc sobirà d'un estat català*. <http://www.coleconomistes.cat/Canales/Ficha.aspx?IdMenu=-390fa2e8-5f30-444e-a81d-142d01bc31b8&Cod=193d0546-597d-4622-ba40-5d1853fc2111&Idioma=ca-ES>

Elias, Joan (2014) *Banca social a Catalunya*. <http://www.coleconomistes.cat/Canales/Ficha.aspx?IdMenu=4b-482bf5-70a0-4436-8203-977db3956bdc&Cod=68b0324b-e9d1-428b-b1d9-3a518a4d7a71&Idioma=ca-ES>

García Montalvo, José (2014) *El sector financer a Catalunya: situació actual, perspectives i reptes*. <http://www.coleconomistes.cat/Canales/Ficha.aspx?IdMenu=-390fa2e8-5f30-444e-a81d-142d01bc31b8&Cod=-40ca46f8-6d50-4aea-b4ed-d9ef065685c4&Idioma=ca-ES>

SISTEMA DE FINANÇAMENT

Bosch, N. i Espasa, M. (2012) *Viabilitat de Catalunya com a Estat. Anàlisi de la Hisenda pública*. Institut d'Economia de Barcelona. Universitat de Barcelona. Barcelona.

Bosch, N., Espasa, M. i Solé-Ollé, A. (eds.) (2010) *The*

Political Economy of Inter-Regional Fiscal Flows, Edward Elgar, Cheltenham (Regne Unit).

Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya (CT-ESC) (2012) *La financiación autonómica de Cataluña*, Informe sobre el finançament autonòmic a Catalunya, 29, (juny).

Departament d'Economia i Coneixement (2012) *Balança de Catalunya amb la Unió Europea*, Generalitat de Catalunya, mimeo.

Departament d'Economia i Coneixement (2013) *La balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central 2010*, Generalitat de Catalunya, Barcelona.

Departament d'Economia i Finances (2005) *La balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central*, Grup de treball per a l'actualització de la balança fiscal de Catalunya, Generalitat de Catalunya, Barcelona.

Departament d'Economia i Finances (2008) «Resultat de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central 2002-2005», Grup de treball per a l'actualització de la balança fiscal de Catalunya, Generalitat de Catalunya, Barcelona (publicat a *Monografies*, 10, Departament d'Economia i Finances, «Metodologia i càlcul de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central 2002-2005»).

Generalitat de Catalunya (2012) «Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb el sector públic central 2006-2009». Departament d'Economia i Coneixement, Barcelona (març).

Ministerio de Economía y Hacienda (2008) *Las balanzas fiscales de las CC. AA. españolas con las Administraciones Públicas centrales 2005*, Madrid (juliol).

Pérez, F., Cucarella, V. i Fernández, A., Hernández, L. (2011) *Las diferencias regionales del sector público español*, Nota de premsa, Fundación BBVA.

Rodríguez Mora, J. V. (2012) «Portugal, España, Cataluña. Amics per sempre (I i II)», *Nada es Gratis* (fedablogs), (12 i 14 d'octubre).

SISTEMA FISCAL

CAREC. *L'evasió fiscal i l'economia submergida: anàlisi i recomanacions per a la seva reducció i aflorament*. <http://www.coleconomistes.cat/Canales/Ficha.aspx?IdMenu=4b482bf5-70a0-4436-8203-977db3956bdc&Co>

d=f3959628-b81a-48c4-a3ad-c864c3fdefe6&Idioma=-ca-ES

Iglesias, Joan (2015) *Una hisenda a la catalana. Preguntes i respostes sobre la Hisenda pròpia*. Angle Editorial, Barcelona.

VIABILITAT ECONÒMICA

Cambra de Barcelona (2014) El Sector empresarial a Catalunya i Espanya. Impacte econòmic de diferents escenaris polítics. *Document de treball* 05/06/2014 http://www.cambrabcn.org/c/document_library/get_file?uuid=e23d4559-5749-4999-98ce-65cc0b-b3e79b&groupId=1533402

Cambra de Barcelona (2014) El sector públic a Catalunya i Espanya - Impacte econòmic de diferents escenaris polítics (març). http://www.cambrabcn.org/c/document_library/get_file?uuid=5bfdbb6c-3a4e-42cd-a2f3-800c09d8f719&groupId=1533402 Document de treball – 28/03/14

Guinjoan, M., Cuadras, X., Puig, M. (2014) *Com Àustria o Dinamarca. La Catalunya possible*. Ed. Pòrtic, Barcelona.

Planas, Ivan (2015) *El superàvit del Sector Públic Català al 2015*. Col. Barcelona.

Ros, D., Pedrol, J. i Casanovas, T. (2012) *Hisenda i presupostos del Nou Estat*. Publicat a les webs de l'Assemblea Nacional de Catalunya (assemblea.cat) i a la de la Sectorial d'Economia - Economistes per la Independència (economistes.assemblea.cat).

- ^I David Poudevida. Fragments del discurs de cloenda a l'acte del Fòrum Empresarial "Creiem en Catalunya", el 22 d'octubre de 2015 a l'Auditori de Barcelona
- ^{II} Els resultats de la balança fiscal de Catalunya amb el sector públic central l'any 2011. http://economia.gencat.cat/web/.content/modul_multimedia/documentos/arxius/resultats-BF-2011-definitiu.pdf
- ^{III} Informe del Sistema de Cuentas Públicas Territorializadas. http://www.minhap.gob.es/es-ES/Paginas/20140723_scpt.aspx
- ^{IV} Generalitat de Catalunya. Departament de Presidència. La deslleialtat de l'Estat respecte de Catalunya. Balanç de situació. 15 10 2013. http://www.govern.cat/pres_gov/AppJava/docrel/acord-govern/contingut/download/9122.htm
- ^V <http://web.PIMEc.org/ca/actualitat/noticies/PIMEc-demana-que-la-reforma-fiscal-inclogui-tambe-una-baixada-del-25-al-20-en-l-impost-de-societats-de-les-PIMES>
- ^{VI} Joan Iglesias Capellas. Una Hisenda a la catalana. Preguntes i respostes sobre la Hisenda pròpia. Angle Editorial. Barcelona. 2014. pàgs 83-84-175-205-206
- ^{VII} http://presidencia.gencat.cat/web/.content/ambits_actuacio/consells_assessors/catn/informes_publicats/inf_2_administracio_tributaria_catalunya.pdf
- ^{VIII} http://presidencia.gencat.cat/web/.content/ambits_actuacio/consells_assessors/catn/informes_publicats/lilibre_blanc_sintesi.pdf
- ^{IV} Vegeu el manifest de la sectorial de Recerca per la independència de l'ANC que aplega investigadors, tècnics, gestors... <http://www.recercaindependencia.cat/qui-som/#manifest>
- ^X PIMEC. "Ara ja fa més de set anys que estem en crisi. Una crisi que ha afectat, i continua afectant greument el nostre teixit productiu. En especial i de forma més intensa a les PIME i als autònoms, que han estat sempre la base de la nostra economia. El 2007 Catalunya tenia 535.000 PIME que ocupaven més de dos milions de persones. Avui dia en queden 470.000 que ocupen al voltant de 1.650.000 treballadors. Per tant, pel llarg i tortuós camí de la crisi hem perdut 65.000 empreses i més de 350.000 llocs de treball. La crisi ha impactat també sobre l'estructura econòmica catalana, agreujant el fenomen de la desindustrialització, perceptible ja des de finals dels noranta. L'aportació de la indústria al valor afegit català ha assolit un mínim del 17%. Tot plegat és un preu massa alt per al nostre país. L'any en què començà la crisi, les PIME generaven el 64% del valor afegit dels sectors de mercat. A dia d'avui, aquest paràmetre se situa lleugerament per sobre del 55%. La pèrdua de pes enfront la gran empresa és evident i també enfront el sector públic i els sectors de no mercat. Així, podem afirmar que el segment de l'economia que més ha patit i està patint la crisi és sens dubte el de les PIME i els autònoms." <http://agenda.PIMEc.org/ca/actes/les-PIMES-i-els-autonoms-diguemprou#.VTYhMCHtBC>
- ^{XI} Font: PIMEC
- ^{XII} 22-10-2014 <http://web.PIMEc.org/ca/actualitat/noticies/la-morositat-de-les-empreses-de-l-ibex-supera-el-47-000-milions-d-euros-i-el-seu-termini-mitja-de-pagament-puja-a-169-dies-gairebe-el-triple-que-permet-la-llei-11/02/2015> <http://web.PIMEc.org/ca/actualitat/noticies/PIMEc-com-a-membre-de-la-pmcm-reforca-el-manifest-tolerancia-zero-amb-la-morositat>
- ^{XIII} <http://www.viaempresa.cat/ca/notices/2014/09/mes-credit-per-les-empreses-pero-amb-mes-garanties-8244.php>
- ^{XIV} Desenvolupar una banca social, una alternativa pel país. Jon Elías. Comissió d'Economia Catalana del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Barcelona 2014.
- ^{XV} <http://www.coleconomistes.cat/Canales/Ficha.aspx?IdMenu=390fa2e8-5f30-444e-a81d-142d01bc31b8&Cod=193d0546-597d-4622-ba40-5d1853fc2111&Idioma=ca-ES>
- ^{XVI} <http://www.bde.es/webbde/es/estadis/infoest/a1408.pdf>
- ^{XVII} <http://www.totsantcugat.cat/actualitat/economia/dos-tercos-dels-emprenedors-que-aten-cambra-de-terrasa-son-de-sant-cugat-26105102.html>
- ^{XVIII} Citat per Xavier Cuadras i Morató i Modest Guinjoan el capítol "Independència i boicot", pàg. 185 del Llibre Economia de Catalunya. Preguntes i respostes sobre l'impacte econòmic de la independència. Col·legi d'Economistes i Profit Editorial. Barcelona. 2014
- ^{XIX} Antoni Castells. Llibre Col·legi Economistes op.cit. pàg 34.
- ^{XX} Informe sobre la dimensió territorial de la actuació de las Administraciones Públicas, Ejercicio 2011 Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas. Julio de 2014. <http://www.minhap.gob.es/Documentacion/Publico/GabineteMinistro/Varios/informe%20corto%20ministerio.pdf>
- ^{XXI} Els resultats de la balança fiscal de Catalunya amb el sector públic central l'any 2011. http://economia.gencat.cat/web/.content/modul_multimedia/documentos/arxius/resultats-BF-2011-definitiu.pdf
- ^{XXII} http://economia.gencat.cat/web/.content/70_economia_sp_financament/arxius/estadistiques-informes/El_pressupost_de_les_administracions_publiciques_a_Catalunya_per_al_2015/Pressupost-administracions-Catalunya-presentacio.pdf
- ^{XXIII} Recordem aquí diferents articles que son d'aplicació. L'article 2 del Tractat de la Unió Europea: "La Unió Europea es fonamenta en els valors de respecte a la dignitat humana, la llibertat, democràcia, igualtat, estat de dret i respecte als drets humans, inclosos els drets de les minories." L'article 3: "La Unió Europea té com a finalitat promoure la pau, els valors i el benestar dels seus pobles; així com contribuir a la protecció dels drets humans i a l'estricta respecte i al desenvolupament del dret internacional; en Particular, el respecte als principis de les Nacions Unides. El Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics: "Tots els pobles tenen dret de lliure determinació". L'article 17.1 de la Convenció de Viena sobre Successió d'Estats en Matèria de Tractats del 1978 regula la notificació de successió. L'article 19.1 de la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea: "Es prohibeixen les expulsions col·lectives." Els articles 1.2 i 55 de la Carta de les Nacions Unides: "el respecte al principi de la lliure determinació dels pobles".
- ^{XXIV} Article. Les dynamiques d'éclatementes d'États dans l'Union européenne : casse-tête juridique, défi politique. Yves Gounin. Yves Gounin és antic alumne de l'École nationale d'administration (ENA), diplomate de l'École supérieure des sciences économiques et commerciales (ESSEC) i de Sciences Po Paris, és conseller d'Estat. Ha sigut director del gabinet del ministre delegat als Assumptes europeus. (2011-2012). http://www.ladocumentationfrancaise.fr/var/storage/llibris/3303334001048/3303334001048_EX.pdf
- ^{XXV} HC 643 The foreign policy implications of and for a separate Scotland. Graham Avery, Senior Member of St. Antony's College, Oxford University, Senior Adviser at the European Policy Centre, Brussels, and Honorary Director-General of the European Commission. <http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201213/cmselect/cmfaff/writev/643/m05.htm>
- ^{XXVI} <http://www.wilaweb.cat/noticia/4113821/20130510/assessor-govern-alemany-defensa-dret-secessio-catalunya.html>

27°09'2015"
on tot comença

assemblea.cat